

ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ปริญญานิพนธ์
ของ
ธำรงค์ แก้วผดุง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
มีนาคม 2547

741.002
11.1.1
11.1.1

ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

บทคัดย่อ
ของ
ธารรงค์ แก้วผดุง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
มีนาคม 2547

ธำรงค์ แก้วผดุง. (2547). *ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
วังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ*. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการ
นันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตาม
ตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ
นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 ถึง
ชั้นปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 335 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
วังไกลกังวล มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อ
มูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลมีความคิดเห็นต่อ
การจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้าน
กิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล เพศชายและ
หญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่มีระดับการ
ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากรมีความคิดเห็นต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่มีกลุ่มสาขาที่
ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

STUDENTS' OPINIONS TOWARDS THE RECREATIONAL ACTIVITIES AT
RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY WANGKLAIKANGWON
CAMPUS

AN ABSTRACT
BY
THAMRONG KAWEPADUNG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University
March 2004

Thamrong Kawepadung. (2004). *Students' Opinion Towards the Recreation Activities at Rajamangala Institute of Technology Wangklaikangwon Campus*. Master thesis, M.Sc. (Recreation Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assist.Prof. Dr. Arom Nawagarn, Assist.Prof. Chairoje Saiphant.

The purposes of this research were to study the students' Opinion Towards The Recreation Activities at Rajamangala Institute of Technology. Wangklaikangwon campus according to sex , educational , and field of study.

The samples were 335 students studying in the second, third and fourth for year in the first semester of 2003 academic year. The data was collected by using rating - scale questionnaires which includes 5 rates. The statistics used for data analysis were percentage , means , standard deviation , and statistical method of t - test .

The results of the research were as follows :

1. The students' opinion towards the recreational activities through personnel, facilities , budget , and recreation activities was in the middle level.
2. According to sexes, the student's opinion towards recreational activities was found totally statistical significant difference at .05. Considering each item of studies, the recreational activities was found statistical significant difference at .05. There was not any statistical difference in there opinion on other items.
3. The opinion of the students in different study - level was found totally no statistical significant difference. When each item was considered, the personnel was found statistical significant difference at .05 . There was no statistical significant difference in their opinion on other items.
4. The opinion of the students in different field of study towards recreational activities totally was no statistical significant difference . Considering each item, the recreation activities was found statistical significant difference at .05 . There was no statistical significant difference in their opinion on other items.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมณฑล วิทยาเขตวังไกลกังวล
ต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

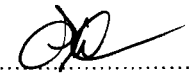
ของ

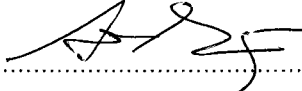
นายธีรพงศ์ แก้วผดุง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

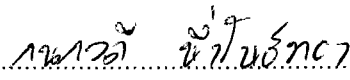
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ 18 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมภ์ นาวากาญจน์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แพน เจียรนัย)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกทวี พึ่งโพธิ์ทอง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี โดยความกรุณาอย่างยิ่งจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิด และการแก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์ในการทำปริญญานิพนธ์อย่างยิ่ง นับตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง จึงขอกราบขอบคุณเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรือโท ดร.ไพบูลย์ อ่อนมั่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวัต พึ่งโพธิ์ทอง อาจารย์สมควร โพธิ์ทอง อาจารย์นิตยา ถือความตรง และอาจารย์พีระศักดิ์ แสงอรุณ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบคุณคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ ภาควิชาสันนันทนาการ คณะพลศึกษา และคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยมาจนถึงปัจจุบัน

ขอกราบขอบพระคุณสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล และวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษา เพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณนางภัทราวรรณ และเด็กหญิงกานต์ธิดา แก้วผดุง ภรรยาและบุตร ที่ช่วยเป็นกำลังใจทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นปริญญาโท สาขาการจัดการนันทนาการ รุ่นที่ 1 ทุกท่านและผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ช่วยเหลือ และให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดาที่ล่วงลับไปแล้ว และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือสนับสนุนให้ได้รับการศึกษา และเป็นกำลังใจที่ดี อีกทั้งพระคุณอาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีต และปัจจุบันที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ธำรงค์ แก้วผดุง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	5
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	5
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
	สมมติฐานในการวิจัย.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	ความคิดเห็น.....	8
	ความหมาย	8
	นันทนาการ	9
	ความหมายของนันทนาการ.....	9
	ลักษณะพื้นฐานของนันทนาการ.....	10
	ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ	11
	ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	14
	หลักการและการบริหารนันทนาการ.....	17
	สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดบริหารงานกิจกรรมนันทนาการ.....	21
	- งบประมาณการบริหารนันทนาการ.....	23
	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	25
	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล.....	26
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
	งานวิจัยในต่างประเทศ	28
	งานวิจัยในประเทศ	30

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	54
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	54
	ความสำคัญของการวิจัย.	54
	วิธีดำเนินการวิจัย.	54
	สมมติฐานในวิจัย	55
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล..	55
	วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล... ..	55
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	อภิปรายผล	58
	ข้อเสนอแนะ	63
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	64
	บรรณานุกรม	65

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	71
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	72
ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	74
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม.....	77
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม.....	87
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	93

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขา ที่ศึกษา.....	39
2	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ เพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา.....	44
3	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวม และ รายด้าน.....	45
4	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ นักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามเพศ...	46
5	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามระดับ การศึกษา.....	47
6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวม และรายด้านจำแนกตามกลุ่มสาขา ที่ศึกษา.....	48
7	อันดับ และความถี่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพปัญหาการจัดกิจกรรม นันทนาการ จำแนกรายด้าน.....	49
8	อันดับ และความถี่ ข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกรายด้าน.....	51
9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล จำแนกรายข้อ และรายด้าน.....	88

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
---	----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

"นิสิต คือ หัวใจของมหาวิทยาลัย บัณฑิตอุดมศึกษาไทย คือ หัวใจของประเทศ" คำกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เป็นการย้ำให้เห็นว่าการพัฒนานิสิตนักศึกษาในวันนี้ จะมีความหมายต่อการดำรงอยู่ในการพัฒนาของประเทศ และการพัฒนากำลังคนในประเทศให้เป็นผู้มีคุณภาพและประสิทธิภาพนั้น กระบวนการส่งเสริมให้ประชากร มีความรู้ ความเข้าใจ มีเหตุผล มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม (วิโรจน์ อิมพิทักษ์. 2545 : 1) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติสาระแนวทางปฏิรูปการศึกษาไทยในหมวดความมุ่งหมายและหลักการหมวด 1 แนวทางการจัดการศึกษา หมวด 4 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ อารมณ์ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การที่จะทำให้นักเรียนเป็นทั้งคนดี คนเก่งควบคู่กันไปนั้น กิจกรรมนับเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ในการสร้างเยาวชนดังกล่าวนั้น การเรียนการสอนในชั้นเพียงอย่างเดียว ไม่อาจทำให้บรรลุเป้าหมายโดยสมบูรณ์ได้ การเรียนโดยอาศัยประสบการณ์ตรง หรือการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมที่นอกเหนือไปจาก การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียน หรือที่เรียกว่ากิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมนอกหลักสูตร หรือ กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมหรือพัฒนา นักศึกษาให้เป็นผู้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงขึ้นได้

การจัดกิจกรรมนันทนาการในสถานศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาลักษณะนิสัยพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน ช่วยให้เขาเหล่านั้นได้มีโอกาสเข้าใจ มีความรัก และซาบซึ้งกับกิจกรรมเวลาว่าง รู้จักใช้เวลาให้เกิดประโยชน์โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างมีจุดหมาย ส่งเสริมลักษณะนิสัย และความเป็นพลเมืองดีในอนาคต ในปัจจุบันกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในสถานศึกษาล้วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการทั้งสิ้น การจัดนันทนาการในสถานศึกษา คือ การจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ และลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการนักเรียน นิสิต นักศึกษาทั้งในด้านการออกกำลังกาย และเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงนอกเวลาเรียน หรือเป็นกิจกรรมพิเศษ (สมบัติ กาญจนกิจ. 2542 : 128-129)

นอกจากนั้นแล้ว ความสำคัญของนันทนาการจะเห็นได้จากการที่องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ประกาศหลัก “ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน” (The Universal Declaration of Human Rights) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับนันทนาการอยู่ 3 มาตรา คือ มาตราที่ 24 “ทุกคนมีสิทธิที่จะพักผ่อนและใช้เวลาว่าง” มาตราที่ 26 “การศึกษาเป็นเครื่องช่วยให้มนุษย์พัฒนาทางด้านบุคลิกภาพ” และมาตราที่ 27 ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน ด้านวัฒนธรรม ศิลปะ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนผลประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนั้น” (จรินทร์ ธานีรัตน์. 2528 : 45)

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่ากิจกรรมนันทนาการเป็นสิ่งที่สถาบันการศึกษาทุกแห่งยอมรับว่ามีความสำคัญและเป็นประโยชน์ แต่การจัดกิจกรรมนันทนาการในรูปแบบของกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือ กิจกรรมนักศึกษา ยังไม่บรรลุผลตามเป้าหมายอย่างแท้จริง ยังคงมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ จากการสัมภาษณ์ผู้นำนิสิตนักศึกษา เรื่องการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้เหมาะกับยุคสมัย ที่ประชุมได้สรุปปัญหาการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้ (ทพวงมหาวิทยาลัย. 2538 ก : 15-16)

1. นิสิตนักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมมีสาเหตุมาจาก กิจกรรมไม่น่าสนใจ ไม่สร้างสรรค์ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี สภาพสังคมมุ่งเน้นการแข่งขัน การเอาตัวรอด สนใจแต่วิชาการอย่างเดียว ขาดความรู้ความเข้าใจในการร่วมกิจกรรม

2. มหาวิทยาลัยไม่ให้การสนับสนุน มีสาเหตุมาจากผู้บริหารไม่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ยึดแต่กรอบความคิดเดิม ๆ ยึดติดกับระบบราชการ มีการควบคุมมากเกินไป ผู้บริหารและอาจารย์บางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่น ๆ อีก เช่น งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์มีไม่เพียงพอ ลักษณะของกิจกรรมไม่เหมาะสมกับยุคสมัย องค์การภายนอกไม่ให้ความร่วมมือ สถานที่ตั้งของชมรมสโมสรไม่เป็นหลักแหล่ง เป็นต้น

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาชีพ เป็นนิติบุคคลมีฐานะเทียบเท่ากรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันจัดการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาตรี และระดับต่ำกว่าปริญญา (ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง) ภารกิจหลักของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คือ การสอน การวิจัย การบริการชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2545 : 1-7) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้ตระหนักถึงคุณประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการในอันที่จะส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ จึงจัดหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาได้แก่ ฝ่ายกิจการนักศึกษา แผนกกิจกรรมนักศึกษา และสโมสรนักศึกษา เป็นต้น แต่การจัดกิจกรรมยังขาดประสิทธิภาพและยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ดังผลการวิจัยของ พาณี ปริษานนท์ และคนอื่น ๆ (2527 : 40) พบว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เน้นการจัดกิจกรรมกีฬา และศิลปวัฒนธรรมเป็นส่วนใหญ่

ทำให้นักศึกษาที่มีความสามารถด้านอื่น ๆ ไม่ได้รับโอกาสพัฒนา นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา คือ ผู้บริหารไม่มีเวลาให้ความสนใจอย่างจริงจังในการจัดกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษามีงานสอนมาก ขาดความเข้าใจในหลักการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีความรู้และประสบการณ์ในกิจกรรมศึกษาน้อย ไม่มีเวลาให้คำปรึกษาแก่ชมรมต่าง ๆ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธีรพงษ์ ประสงค์ลาภ (2528 : 67-68) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาวิชาการบริหารกิจการศึกษามาก่อน จึงไม่เข้าใจหลักการปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษาอย่างลึกซึ้ง อาจารย์ที่ปรึกษาไม่เข้าใจหน้าที่และบทบาทของตนอย่างแจ่มชัด ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เห็นได้จากการที่อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมบางคน จะดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาเสียเองแทนการทำหน้าที่ที่ปรึกษาโดยตรง เป็นเหตุให้นักศึกษาไม่มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ การจัดเวลาสำหรับกิจกรรมไม่เหมาะสม ทำให้นักศึกษาไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้นกิจกรรมที่จัดขึ้นจึงไม่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา นอกจากนี้มีปัญหาเรื่อง งบประมาณ สถานที่ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ

วิทยาเขตวังไกลกังวลเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตั้งอยู่ที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศ และในปัจจุบันท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของวิทยาการทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรม ที่ล้นหลามเข้ามาตามกระแสโลกาภิวัตน์ ได้ก่อให้เกิดอิทธิพลครอบงำความคิดและวิถีชีวิตของนิสิตนักศึกษาอย่างยิ่ง โดยเฉพาะค่านิยมวัฒนธรรมใหม่ที่ทับถมมากับสื่อสารสนเทศ และสื่อบันเทิงได้เข้ามาลบล้างเอกลักษณ์และวิถีชีวิตที่มีคุณค่าอันมีลักษณะที่พึงพาอาศัย สงเคราะห์ซึ่งกันและกันมาแต่ดั้งเดิมของสังคมไทย ทำให้นิสิตนักศึกษามีวัฒนธรรมต่างคนต่างอยู่มากขึ้น มีวิถีชีวิตที่เป็นอิสระในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ใช้ชีวิตสนุกสนานตามสถานเริงรมย์ มีวัฒนธรรมบริโภคนิยม ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และสนใจพัฒนาตนเองเพื่อแสวงหาโอกาสและทางเลือกที่ดีที่สุดให้แก่ตนเอง เพื่อความมั่นคงโดยมีค่านึงถึงสิ่งอื่นใด ทำให้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อการจัดและการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา และจากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยฝ่ายกิจการนักศึกษา และหัวหน้าแผนกกิจกรรมนักศึกษา พบว่า การดำเนินการกิจกรรมนันทนาการยังไม่มีนโยบายเด่นชัด การขาดความร่วมมือร่วมใจและแรงสนับสนุนจาก ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยเฉพาะฝ่ายวิชาการกับฝ่ายกิจการศึกษามักจะประสบปัญหาการจัดกิจกรรมแล้วส่งผลกระทบต่อเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน การขาดงบประมาณในการดำเนินการ การขาดวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ การจัดกิจกรรมแต่ละครั้งมีอาจารย์และนักศึกษาให้ความร่วมมือและสนใจน้อย บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมนันทนาการ (เมธี ฉายอรุณ และดนัย วินัยรัตน์. สัมภาษณ์. 2545)

จากความสำเร็จ และสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมดังกล่าว พบว่ากิจกรรมนันทนาการ มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษา หากการจัดกิจกรรมไม่ได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาแล้ว ย่อมมีผลกระทบในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา และประโยชน์ที่จะได้จากการจัดกิจกรรมนันทนาการนั้น จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นนักศึกษานั้น เพื่อจะได้ทราบความรู้สึกรู้สึกของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปใช้ปรับปรุงการจัดดำเนินการด้านกิจกรรมนันทนาการให้มีประสิทธิภาพ ความสอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของนักศึกษาวิทยาเขตวังไกลกังวล ตลอดจนเป็นข้อมูลในการส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ และเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการวางแผน แก้ไข ปรับปรุง และส่งเสริมและสนับสนุน การดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่กำลังศึกษาใน ชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี จำนวน 838 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่กำลังศึกษาใน ชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี จำนวน 335 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.2 ระดับการศึกษา

1.3 กลุ่มสาขาที่ศึกษา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง ความรู้สึกหรือความเชื่อ ค่านิยม และการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ โดยอาจใช้การพูด หรือการเขียนให้สอดคล้องกับความรู้สึกภายในของตนเอง แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ

1.1 ด้านบุคลากร หมายถึง ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล

1.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ รวมถึงสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล

1.3 ด้านงบประมาณ หมายถึง การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน กิจกรรมนันทนาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ตลอดจนการควบคุมรายรับและรายจ่ายของสโมสรนักศึกษา

1.4 ด้านกิจกรรมนันทนาการ แบ่งกิจกรรมนันทนาการออกเป็น 4 ประเภท คือ

1.4.1 กิจกรรมกีฬา หมายถึง กิจกรรมเพื่อออกกำลังกาย การแข่งขันเพื่อนันทนาการ รวมทั้งเกมและกรีฑา ทั้งที่จัดในร่มและกลางแจ้ง เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษามีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ

1.4.2 กิจกรรมอาสาสมัคร หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักศึกษาที่จะทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และประเทศชาติ เช่น ค่ายอาสาพัฒนา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

1.4.3 กิจกรรมศิลป วัฒนธรรม และศาสนา หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ ฟ้อนรำและรำวงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ กิจกรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับวันสำคัญ การเข้าร่วมประกอบพิธีทางศาสนา การแสดงดนตรีและศิลปพื้นบ้าน

1.4.4 กิจกรรมวรรณกรรม หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูด อ่าน เขียน เพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษาในการแสดงออกด้านความคิด รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ เช่น การโต้วาที การเขียนบทความ

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 จนถึงชั้นปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล

3. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หมายถึง สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นสถาบันการศึกษา วิจัย และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปัจจุบันจัดการศึกษา 3 ระดับคือ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาตรี และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง)

4. ระดับการศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล จัดการศึกษาออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี

4.1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หมายถึง นักศึกษาที่จบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอีก 2 ปี

4.2 ระดับปริญญาตรี ได้แก่ ปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี และปริญญาตรี 4 ปี

4.2.1 ปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี หมายถึง นักศึกษาที่จบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีอีก 2 ปี

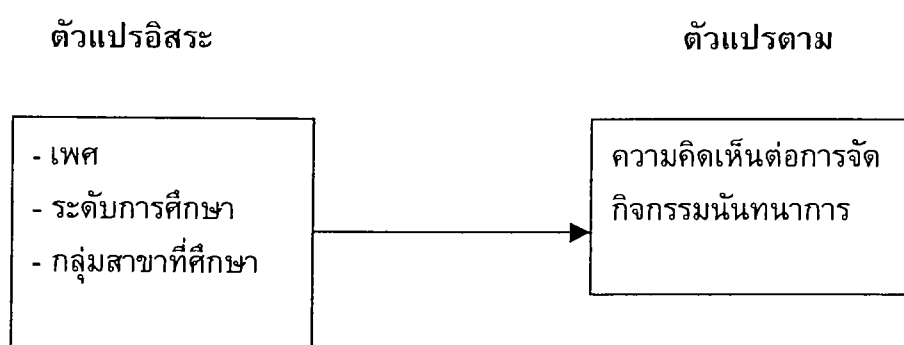
4.2.2 ปริญญาตรี 4 ปี หมายถึง นักศึกษาที่จบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีอีก 4 ปี

5. กลุ่มสาขาที่ศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามลักษณะกลุ่มอาชีพ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มบริหารธุรกิจ และกลุ่มช่างอุตสาหกรรม

5.1 กลุ่มบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย การท่องเที่ยว การโรงแรม ภาษาอังกฤษ ธุรกิจการบัญชี การจัดการอุตสาหกรรม เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ระบบสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ

5.2 กลุ่มช่างอุตสาหกรรม ประกอบด้วย เทคโนโลยีโยธา ช่างเทคนิค คอมพิวเตอร์ ช่างไฟฟ้า ช่างกลโรงงาน ช่างก่อสร้าง ช่างโยธา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
3. นักศึกษากลุ่มสาขาที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยจะนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคิดเห็น
 - 1.1 ความหมาย
2. นันทนาการ
 - 2.1 ความหมายของนันทนาการ
 - 2.2 ลักษณะพื้นฐานของนันทนาการ
 - 2.3 ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ
 - 2.4 ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ
3. หลักการและการบริหารนันทนาการ
 - 3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดบริหารงานกิจกรรมนันทนาการ
 - 3.2 งบประมาณการบริหารงานนันทนาการ
4. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
 - 4.1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยภายในประเทศ

1. ความคิดเห็น

1.1 ความหมาย

ความคิดเห็น (Opinion) มีผู้ให้ความหมายต่าง ๆ กัน ดังนี้

โคลัสซาร์ (Kolasa. 1969 : 866) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ หรือเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ต้องถูกจำกัด และเป็นสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากความโน้มเอียง

โคลส้นิก (Kolesnik. 1970 : 296) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแปลความหมาย หรือการลงความเห็นที่เกิดจากข้อเท็จจริงซึ่งแต่ละบุคคลคิดว่าถูกต้องแต่คนอื่น ๆ อาจไม่เห็นด้วย

เป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่าง มีอยู่เป็นเวลาอันสั้น เกิดขึ้นอย่างง่ายแต่สลายตัวเร็ว และไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่พอแก่การพิสูจน์

เกอไร์นิก (Gurainik. 1976 : 46) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็น คือ

1. เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่าเป็นความรู้สึที่แท้จริงแต่เป็นสิ่งที่ถูกต้อง และมีเหตุผล หรือเป็นความน่าจะเป็นของความคิดเห็นเฉพาะบุคคลในการตัดสินใจ
2. การประเมินผล หรือความรู้สึก หรือประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณค่าของบุคคล หรือสิ่งต่าง ๆ
3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่ต้องการ
4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำโดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินสิ่งต่าง ๆ โดยมีหลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละกรณี

ความคิดเห็น เป็นสิ่งที่ยากที่จะแยกแยะออกจากเจตคติได้โดยเด็ดขาด เพราะทั้งความคิดเห็น และเจตคติมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นนั้นจะไม่ลึกซึ้งเหมือนกับเจตคติ (สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. 2520 : 104)

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านเจตคติ แต่การลงความคิดเห็นนั้น มักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526 : 25)

ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ หรือการลงความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้สึกที่แท้จริง แต่ในบางครั้งความคิดเห็นในบางสิ่งบางอย่างอาจเป็นจริงได้ (ลาวัญญ์ จักรานุกุล. 2540 : 9)

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่าความความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้น เป็นพื้นฐานของการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ถูกต้องก็ได้ การแสดงความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยคำพูด หรือการเขียนก็ได้

2. นันทนาการ

2.1 ความหมายของนันทนาการ

“ นันทนาการ ” เป็นคำที่มาจาก “ สันทนาการ ” ที่บัญญัติศัพท์โดยพระยาอนุมานราชธน (เสถียรโกเศศ) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 ซึ่งมาจากคำว่า “ นันทน ” หมายความว่า ร่าเริงสนุกสนาน สมาสกับคำว่า “ อาการ ” เรียกว่า “ นันทนาการ ” หมายถึงอาการที่สนุกสนาน ร่าเริง และรวมถึงพฤติกรรมของคนเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ แล้วทำให้เกิดอาการสุข สุกสนาน ร่าเริง ในภาษาอังกฤษคำว่า Recreation มีความหมายว่าการทำให้สดชื่น (refreshment) หรือการทำกลับสู่สภาพเดิม (Restoration) เมื่อพิจารณาจากการสร้างคำ

Recreation เกิดจากคำว่า Re เป็นอุปสรรคเติมหน้าคำกริยา แปลว่า ใหม่ อีกครั้ง เพิ่มเติม อีกรวมกับ to Create แปลว่า สร้างขึ้น สร้างสรรค์ ทำให้เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะ หมายถึง คุณค่า เป็นนามธรรม ดังนั้นเมื่อรวมเข้าเป็นคำเดียวกัน เป็น Recreation หมายถึง การสร้างขึ้นใหม่ การทำให้เกิดขึ้นอีกครั้ง (พระพงษ์ บุญศิริ. 2536 : 2) นอกจากนี้ได้มีผู้ให้ความหมายของนันทนาการไว้ดังนี้

สมบัติ กาญจนกิจ (2542 :16-17) ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

1. นันทนาการ หมายถึง การทำให้สดชื่น เสริมสร้างพลังงานขึ้นมาใหม่ หลังจากการใช้พลังงานแล้วก่อให้เกิดความเหนื่อยเมื่อยล้าทางร่างกาย ทางสมองและจิตใจ กิจกรรมนันทนาการที่บุคคลเข้าร่วมในช่วงเวลาว่าง จะช่วยขจัด หรือผ่อนคลายความเหนื่อยเมื่อยล้าทางด้านร่างกายและจิตใจ ในความหมายนี้นันทนาการจึงเป็นการตอบสนองความต้องการทางกายและจิตใจของบุคคลและสังคม

2. นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลเข้าร่วมในช่วงเวลาว่าง โดยไม่มีการบังคับ จะเข้าร่วมด้วยความสมัครใจแล้วส่งผลก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุข รวมทั้งความสนุกสนานหรือความสุขสงบ และกิจกรรมนั้นต้องเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับด้วย

3. นันทนาการ หมายถึง กระบวนการ หรือประสบการณ์ ที่ทำให้บุคคลเกิดความสุข โดยอาศัยกิจกรรมนันทนาการในช่วงเวลาว่างเป็นสื่อ ก่อให้เกิดการพัฒนาการ หรือการเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุคคล

4. นันทนาการเป็นสถาบันทางสังคม หรือแหล่งศูนย์กลางของสังคม เพื่อให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แล้วก่อให้เกิดการพัฒนาทางอารมณ์และพัฒนาเจริญงอกงามทางร่างกาย จิตใจ และสังคม

กล่าวโดยสรุป นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง ด้วยความสมัครใจ ก่อให้เกิดความพึงพอใจ สนุกสนาน ร่าเริง ช่วยพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และถูกต้องตามกฎหมาย วัฒนธรรม ประเพณี

2.2 ลักษณะพื้นฐานของนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ (2542 : 41-43) ได้กล่าวถึงลักษณะพื้นฐานของกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. นันทนาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งที่กระทำและถูกกระทำ รูปแบบของกิจกรรมนั้นหลากหลาย ตั้งแต่เกมกีฬา ศิลปหัตถกรรม ดนตรี ละคร กิจกรรมกลางแจ้งนอกเมือง งานอดิเรก การท่องเที่ยว โยคะ สมาธิ เป็นต้น

2. นันทนาการมีรูปแบบหลากหลาย มีขอบเขตไม่จำกัด ตั้งแต่ในรูปแบบของกิจกรรม ซึ่งกำหนดเป็น 14 หมวดหมู่ใหญ่แล้ว นันทนาการยังมีรูปแบบที่จัดบริการเป็น

สวัสดิการสังคม เป็นแหล่งสนับสนุนการบริการแก่กลุ่มประชากรทุกระดับวัย และประชากรกลุ่มพิเศษ

3. นันทนาการจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจและมีแรงจูงใจ นั่นคือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจะต้องเป็นการเข้าร่วมด้วยความสนใจ สมัครใจ และมีแรงจูงใจ ในกิจกรรมที่เข้าร่วม โดยมีได้ถูกบังคับ

4. นันทนาการเกิดขึ้นได้ในเวลาที่ไม่จำกัด บุคคล และชุมชนมีอิสระที่จะเข้าร่วมในสิ่งที่เขาต้องการจะเล่น หรือเข้าร่วมโดยไม่จำกัดเวลา

5. นันทนาการจะต้องเป็นสิ่งที่จริงจังและมีจุดหมาย ประสพการณ์นันทนาการเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาอารมณ์สุข มีคุณค่าสาระเป็นสิ่งที่จริงจัง และมีจุดหมายเสมอ

6. นันทนาการเป็นการบำบัดรักษา กิจกรรมนันทนาการช่วยฟื้นฟู และรักษาคนไข้ และเปิดโอกาสให้คนไข้เลือกกิจกรรมในเวลาว่าง กระทำเพื่อพัฒนาสุขภาพกายและจิตในยามฟื้นฟู หรือระหว่างการบำบัดรักษา

7. นันทนาการเป็นกิจกรรมที่สามารถยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงได้ ตามความเหมาะสม กิจกรรมนันทนาการสามารถจัดได้ตามความเหมาะสม ตามสภาพแวดล้อม ความต้องการและสนใจของชุมชน ตลอดจนอุปกรณ์ และสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก

8. นันทนาการจะต้องเป็นกิจกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม กิจกรรมนันทนาการของสังคม หรือชุมชนหนึ่ง อาจจะไม่เหมาะสมกับอีกชุมชนหนึ่ง ทั้งนี้เพราะความสนใจ ต้องการ ค่านิยม วัฒนธรรม ศาสนา ประเพณี สภาพแวดล้อม ความเชื่อ เป็นขอบข่ายวิถีชีวิตของชุมชน ดังนั้น กิจกรรมนันทนาการจะต้องเป็นที่ยอมรับในสังคมนั้น ๆ

จากลักษณะพื้นฐานของนันทนาการที่กล่าวมานี้ กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่ทั้งกระทำและถูกกระทำ ซึ่งรูปแบบของกิจกรรมมีหลากหลาย นอกจากนี้ในการเข้าร่วมกิจกรรมต้องเข้าร่วมด้วยความสมัครใจโดยมิถูกบังคับ และเป็นกิจกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม

3.3 ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ

เอนก หงษ์ทองคำ (2542 : 5 -7) กล่าวถึงประโยชน์ของนันทนาการดังนี้

1. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ คนเรามีเวลาทำงาน เวลานอน เวลาทำกิจวัตรประจำ และจะมีเวลาว่างเหลืออยู่อีกประมาณวันละ 5-7 ชั่วโมง ถ้าใน 1 สัปดาห์ 1 เดือน และใน 1 ปี บุคคลเหล่านี้จะมีเวลาว่างหลายชั่วโมงทีเดียว เวลาดังกล่าวนี้สามารถนำไปใช้ในทางให้เกิดประโยชน์ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจะได้ประโยชน์ต่อสังคมยิ่งขึ้น แทนที่จะปล่อยไปโดยเปล่าประโยชน์หรือใช้ไปในทางอบายมุข

2. ช่วยให้การกรมกรได้พักผ่อน นันทนาการช่วยให้คนในโรงงาน บริษัท และองค์การต่าง ๆ ได้มีโอกาสผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อย ได้มีเวลาร่วมสนุกสนาน มีการจัด ดนตรี งานเลี้ยง งานรื่นเริง แข่งขันกีฬาภายในระหว่างแผนกหรือฝ่ายต่าง ๆ ของโรงงาน หรือบริษัท

3. ช่วยส่งเสริมสุขภาพจิต ดังกล่าวแล้วว่าสังคมปัจจุบันซับซ้อน ค่าครองชีพสูง ปัญหาในชีวิตมากมายคนไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ มีความวิตกกังวลในเรื่องต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นหนทางนำไปสู่โรคจิตอย่างง่ายดาย คนที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการทำให้มีสุขภาพดี แจ่มใส ปราศจากความกังวลใด ๆ ปัญหาโรคจิตก็หมดไปนอกจากนั้นยังสามารถช่วยแก้ไขคนที่เป็โรคจิตได้ด้วย ถ้าเราไปเยี่ยมโรงพยาบาลบำบัดโรคจิต เราจะเห็นคนเป็นโรคจิตอย่างอ่อนนึ่งทำการฝีมือ จักสาน นั่นคือให้คนเหล่านั้นผลิตผลิตภัณฑ์กิจกรรมนันทนาการ อย่าให้มีความคิดฟุ้งซ่าน เป็นการแก้โรคจิตได้ด้วย

4. ช่วยป้องกันอาชญากรรมและความประพฤติเกเรของเด็ก ปัจจุบันนี้ปัญหาวัยรุ่นเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก เด็กเหล่านี้ประพฤติผิดไปในทางลักขโมย ก่ออาชญากรรม ทะเลาะวิวาท หนีโรงเรียน สูบบุหรี่ ติดยาเสพติด ทำความก่อความสงบสุขของสังคม สาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่งคือ การไม่รู้จักใช้เวลาว่างในทางนันทนาการ เมื่อมีเวลาว่างแต่ใช้ทางที่ดีไม่เป็น ก็หันเหใช้เวลาว่างในทางชั่ว ความจริงเราทราบจากทฤษฎีการเล่นว่า เด็กวัยรุ่นนอยากแสดงตนออกให้ปรากฏแก่เพื่อนฝูง หรือต่อฝูงชน ฉะนั้นกิจกรรมนันทนาการจึงช่วยขจัดปัญหานี้ได้อย่างดี เช่น ให้แสดงออกทางการกีฬา และกิจกรรมนันทนาการ เป็นต้น

5. ช่วยบำรุงขวัญความแข็งแรงและความอดทนของทหาร นันทนาการทำให้ทหารมีร่างกายแข็งแรงและรื่นเรึง สนุกสนานอยู่เสมอ ไม่ว่าในยามสงบหรือยามสงครามทหารจะได้ยินแต่เสียงระเบิด เสียงปืน ทำหน้าที่เหน็ดเหนื่อยในการฝึกและสงคราม เมื่อพักผ่อนก็ต้องมีกิจกรรมตอบสนอง เช่น สงครามเกาหลี สงครามเวียดนาม เราเคยได้ยินว่า อดีตดาราภาพยนตร์ ดาราตลกไปแสดงให้ความบันเทิงแก่ทหารสหประชาชาติในประเทศเหล่านี้ เพื่อบำรุงขวัญ บำรุงน้ำใจให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่เหล่าทหารให้เกิดมีกำลังใจดี มีความกล้าหาญพร้อมที่จะรบ นอกจากนี้กีฬาต่าง ๆ ก็มีความจำเป็นไม่น้อยสำหรับทหาร ในอันที่จะส่งเสริมบำรุงให้มีพลานามัยสมบูรณ์หรือสมรรถภาพทางกายที่ดีอยู่เสมอ

6. ส่งเสริมให้เกิดความสุข ความพอใจ ผู้ที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการชนิดใดนั้นย่อมได้เลือกเฟ้นแล้ว เขาย่อมพอใจในกิจกรรมนั้น ๆ แล้ว เพราะฉะนั้นผลที่ได้รับทำให้เขามีความสุขใจสดชื่นเพลิดเพลินสนุกสนาน พอใจในชีวิต และสังคมยิ่งขึ้น

7. กิจกรรมนันทนาการช่วยให้ความปลอดภัยแก่สังคม ประชาชนในนครหลวงย่อมอยู่กันหนาแน่น ที่อยู่อาศัยไม่เพียงพอ ไม่มีที่ว่างใช้สำหรับเล่นสำหรับพักผ่อน สนามเด็กเล่น สนามกีฬามีไม่พอกับจำนวนผู้ต้องการใช้ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ถนนมากสายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพฯ และเมืองใหญ่ ๆ มีเด็กจำนวนมากวิ่งเล่นข้างและเล่นเกมกีฬาต่าง ๆ บ้าง บนถนน หรือบนทางเท้าอันเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดอันตรายอย่างง่ายดายและเกิดความไม่สะดวกต่อการขยับขยายรถทั้งหลาย ฉะนั้นเพื่อความปลอดภัยและรักษาชีวิตเด็กก็ควรจัดให้มีสนามเด็กเล่น มีศูนย์เยาวชนมีสนามกีฬา ฯลฯ ให้เด็กไปใช้เวลาว่างภายใต้การควบคุมของผู้นำ ถ้าขาดสนามจริง ๆ บางประเทศใช้วิธีปิดถนนสายสั้น ๆ บริเวณที่มีเด็กจำนวนมากอยู่

ใกล้โรงเรียนตั้งแต่เวลา 16.00 - 19.00 น. แล้วจัดหาอุปกรณ์ เช่น เสบาสเกตบอล วอลเลย์บอล บอร์ดสำหรับซ้อมขว้างหรือเตะ ฯลฯ พร้อมด้วยผู้นำมาควบคุมดูแลให้เด็กเล่น เป็นต้น

8. ช่วยเสริมความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจอันดี สมาชิกภายใน ครอบครัว จะมีโอกาสพบกันเสมอ และได้แสดงความเห็นอกเห็นใจ โดยการใช้กิจกรรมนันทนาการร่วมกันภายในบ้าน พ่อแม่เป็นผู้นำและในทำนองเดียวกันหมู่คณะกลุ่มคนที่ใช้กิจกรรมนันทนาการก็จะเป็นสิ่งช่วยส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างชุมชนตลอดจนระหว่างประชาชาติทั้งหลาย

9. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี ประชาชนที่รู้จักบำรุงรักษาสุขภาพ ใช้เวลาว่างในทางที่ถูกต้อง ไม่สร้างความเดือดร้อนแก่สังคม รักความยุติธรรม ไม่เห็นแก่ตัว รักหมู่คณะ มีน้ำใจ รักการให้บริการอาสาสมัคร ช่วยเหลือสังคม เช่น เป็นผู้นำอาสาสมัคร เป็นต้น นับว่าเป็นพลเมืองดีอันสืบเนื่องมาจากการเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการ

10. ส่งเสริมให้มีการสงวนทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ ประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ แต่ถ้าเราไม่ได้มีการสงวน การบำรุงรักษา สิ่งมีค่าของเราต้องสูญหายไป ฉะนั้น การนันทนาการมีนโยบายให้มีการสงวนป่าไม้ เพื่อเป็นวนอุทยาน ทุกอย่างให้มีสภาพเหมือนของเดิมทุกอย่าง ฉะนั้นการสงวนสัตว์ป่าชนิดที่กำลังจะสูญพันธุ์ไป ความสวยงามของธรรมชาติของประเทศเราจะหมดไป

บัทเลอร์ (Butler. 1959 : 14-15) ได้กล่าวถึงคุณค่าทางนันทนาการ ดังนี้

1. นันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์
2. นันทนาการคือ ทางออกที่ดีของการแสดงออกและการพัฒนาตัวบุคคล
3. การเล่นหรือนันทนาการช่วยให้เด็กมีความเจริญเติบโต และมีประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตเมื่อเจริญวัยขึ้น

4. ช่วยให้เด็กมีความกระตือรือร้นในชีวิตและกิจกรรมต่าง ๆ และช่วยให้ได้มาซึ่งทักษะที่จำเป็นสำหรับชีวิตในภายหลัง

5. สำหรับผู้ใหญ่ นันทนาการเป็นการแสดงออกในกิจกรรมต่าง ๆ และการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน

6. นันทนาการเป็นวิธีการหาความสุข ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสุขในชีวิตกับการทำงาน การพักผ่อน ความรัก และความเคารพนับถือซึ่งกันและกันในหมู่มนุษย์

กล่าวโดยสรุปว่า ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการนั้น มีส่วนช่วยพัฒนาตัวบุคคล ให้ได้รับการพัฒนาไปในทางที่ดี บุคคลเหล่านั้นจะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์สังคมให้อยู่กันอย่างมีความสุข สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่ดีอันจะเป็นการนำพาสังคมไปสู่ความสงบสุข

3.4 ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

นักการศึกษา ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนันทนาการไว้ตามยุคสมัยดังนี้
จรินทร์ ธานีรัตน์ (2528 : 155-173) กล่าวถึงประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ดังนี้

1. นันทนาการประเภทการฝีมือและศิลปหัตถกรรม
2. นันทนาการประเภท เกม กีฬา กรีฑา
3. นันทนาการประเภทดนตรีและร้องเพลง
4. นันทนาการประเภทละครภาพยนตร์
5. นันทนาการในทางงานอดิเรก
6. นันทนาการประเภทกิจกรรมทางสังคม
7. นันทนาการประเภทเต็นท์
8. นันทนาการประเภทนอกสถานที่ (นอกเมือง)
9. นันทนาการประเภทการอ่าน พูด เขียน และทางวรรณกรรม
10. นันทนาการประเภทกิจกรรมพิเศษ
11. นันทนาการประเภทอาสาสมัคร

บรรจง คณะวรรณ (2531 :122-126) กล่าวว่ากิจกรรมนันทนาการมีหลายประเภท แต่การจะนำกิจกรรมใดมาไว้ในโครงการนันทนาการ จำเป็นจะต้องพิจารณาเพื่อให้เหมาะสมกับสมาชิก โดยแบ่งเป็น

1. กิจกรรมพลศึกษา เช่น เกมต่าง ๆ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น
 - 1.1 เกมการเล่นแบบผาดโผน
 - 1.2 การเล่นเกมวิ่งหรือเปลี่ยนที่และการประกวด
 - 1.3 เกมเบ็ดเตล็ดพื้นฐาน
 - 1.4 กิจกรรมประกอบจังหวะดนตรี
 - 1.5 เกมนำ
2. กิจกรรมกีฬาซึ่งเป็นกีฬาและกรีฑา
3. กิจกรรมกลางแจ้ง
4. กิจกรรมทางการเกษตร
5. การสอนงานบ้าน
6. งานประดิษฐ์และงานช่าง
7. งานหัตถกรรม
8. งานศิลป
9. กิจกรรมสะสม
10. ถ่ายรูป
11. การซ่อม

12. กิจกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

13. ธุรกิจร้านค้าย่อยต่าง ๆ

14. การแต่งบทกลอน การเขียนเรียงความและนวนิยาย

เอนก หงษ์ทองคำ (2542 : 18-19) กล่าวถึงประเภทกิจกรรมนันทนาการ ดังนี้

1. ศิลปะและหัตถกรรม เป็นงานประเภทสร้างสรรค์ แบ่งได้ดังนี้ การปั้น การแกะสลัก การวาดเขียน การจักสาน การเย็บปักถักร้อย การประดิษฐ์ เป็นต้น

2. การเต้นรำ เป็นกิจกรรมเพื่อการแสดงออก (Performance) แบ่งได้ดังนี้ การเต้นรำพื้นเมือง กิจกรรมเข้าจังหวะ การเต้นรำสร้างสรรค์ การเต้นรำงานสังคม เป็นต้น

3. การละคร เป็นกิจกรรมแสดงเป็นเรื่องราว มีบท (Script) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และอาจมีองค์ประกอบอื่น ๆ ในการละครเพื่อให้ความสมบูรณ์ เช่น การเต้นรำ การดนตรี เป็นต้น

4. เกมและกีฬา เป็นกิจกรรมเพื่อการแสดงออก (Performance) อีกชนิดหนึ่งที่มีวิธีการเล่น การแข่งขันที่มีกฎ ระเบียบ และกติกา มีชนิดกีฬาและเกมมากมาย เช่น กีฬากลางแจ้ง กีฬาในร่ม กีฬาทางน้ำ กีฬาส่วนบุคคล กีฬาเป็นทีม เป็นต้น

5. งานอดิเรก เป็นกิจกรรมเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ ให้ความเพลิดเพลิน ประกอบด้วยกิจกรรมประเภทการสะสม การประดิษฐ์สร้างสรรค์ และประเภทการศึกษา

6. การดนตรีและเพลง เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ให้ความสุข ความสนุกสนาน องค์ประกอบของการดนตรีและเพลง คือการแต่งเพลง การร้องเพลง การเล่นดนตรี การฟังเพลง การเต้นประกอบเพลง เป็นต้น

7. นันทนาการกลางแจ้ง เป็นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อน เพื่อการศึกษา เพื่อสุขภาพทั้งทางกาย อารมณ์และจิตใจ ประกอบกิจกรรมดังนี้ การท่องเที่ยว การอยู่ค่ายพักแรม กีฬากลางแจ้ง การปลูกต้นไม้ และธรรมชาติศึกษา เป็นต้น

8. การอ่าน การเขียนและการพูด เป็นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน และความสัมพันธ์ อันดีในสังคม

9. นันทนาการทางสังคม เป็นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคมของบุคคลและกลุ่มที่ยังไม่รู้จักกันให้รู้จักกัน บุคคลและกลุ่มที่รู้จักกันแล้วให้มีความสัมพันธ์อันดีมากยิ่งขึ้น กิจกรรมที่ส่งเสริมวัตถุประสงค์ดังกล่าวคือ งานฉลองในโอกาสต่าง ๆ อาทิ วันเกิด วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ งานเลี้ยงสังสรรค์ งานแต่งงาน เป็นต้น

10. กิจกรรมพิเศษ เป็นกิจกรรมที่เกิดหรือจัดขึ้นเป็นครั้งคราวในโอกาสพิเศษ เพื่อให้บุคคลและกลุ่มเข้ามาร่วมด้วยความสมัครใจ เพื่อความสนุกสนาน กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่ กิจกรรมตามเทศกาลและประเพณี การแสดง การแสดงสินค้า เป็นต้น

11. งานบริการอาสาสมัคร ในสังคมที่มีความสมบูรณ์ จะต้องมีกิจกรรมอาสาสมัคร เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออาสาสมัครไม่หวังค่าตอบแทน

เจตนาช่วยสังคม กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่ กิจกรรมชมรม สมาคมอาสาสมัครต่าง ๆ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด เป็นต้น

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 37-55) ได้จัดประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ดังนี้

1. กิจกรรมนันทนาการศิลปหัตถกรรม
2. กิจกรรมนันทนาการเกมกีฬา
3. กิจกรรมนันทนาการเดินร่ำ
4. กิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยวทัศนศึกษา
5. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาจิตใจและความสงบสุข
6. กิจกรรมนันทนาการการละคร
7. กิจกรรมนันทนาการงานอดิเรก
8. กิจกรรมนันทนาการดนตรีและร้องเพลง
9. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง (นอกเมือง)
10. กิจกรรมนันทนาการทางสังคม
11. กิจกรรมนันทนาการพิเศษ
12. กิจกรรมนันทนาการวรรณกรรม (อ่าน พูด เขียน)
13. กิจกรรมนันทนาการการบริการอาสาสมัคร
14. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ
15. กิจกรรมนันทนาการกลุ่มสัมพันธ์และมนุษยสัมพันธ์

พีระพงศ์ บุญศิริ (2542 : 65) ได้กำหนดประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ไว้ดังนี้

1. ศิลปหัตถกรรม
2. เกมกีฬา
3. กิจกรรมเข้าจังหวะและการเดินร่ำ
4. การละคร
5. งานอดิเรก
6. การดนตรีและร้องเพลง
7. การศึกษานอกสถานที่
8. นันทนาการการอ่านพูดเขียน
9. นันทนาการทางสังคม
10. นันทนาการอาสาสมัคร

บัลเลอร์ (Butler. 1959 : 237-241) ได้แบ่งกิจกรรมนันทนาการออกเป็น

1. เกมและกีฬา
2. กิจกรรมทางสังคม
3. ดนตรี
4. ศิลปะและหัตถกรรม
5. ละคร
6. เต้นรำ
7. กิจกรรมทางธรรมชาติและกิจกรรมกลางแจ้ง
8. กิจกรรมทางภาษา, วรรณกรรมและที่เกี่ยวข้อง
9. สะสม (ของเก่า) (collecting)
10. กิจกรรมบริการ

จากการแบ่งประเภทของกิจกรรมนันทนาการของนักการศึกษา ดังที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า ประเภทกิจกรรมนันทนาการส่วนใหญ่จะมีความคล้ายคลึงกันและอาจเพิ่มประเภทกิจกรรมตามความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในแต่ละยุคสมัย

3. หลักการและการบริหารนันทนาการ

ทีมงานหรือคณะผู้บริหารองค์กร ที่สามารถจัดกิจกรรมได้สำเร็จตามเป้าหมาย จะต้องประกอบด้วยทีมงานที่มีความพร้อม มีทักษะ ความรู้ ความสามารถในการบริหาร นันทนาการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 คณะ คือ (พีระพงศ์ บุญศิริ. 2542 : 101)

1. คณะกรรมการอำนวยการหมายถึง คณะบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดวางแผนนโยบาย จัดหางบประมาณเพื่อการจัดนันทนาการ สามารถประสานงานเพื่อจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนการจัดวางระบบของสวัสดิการ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน องค์กร ผู้ดำเนินการ คณะกรรมการกลุ่มนี้จะต้องมีพลังมีอำนาจที่จะสั่งการ ตัดสินใจ ติดต่อกับ ประสานงานได้อย่างรวดเร็วฉับพลัน และได้ผลเพื่อนำมาสู่การจัดเตรียมแผนดำเนินการจัดบริหารนันทนาการ ให้บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ

2. คณะกรรมการบริหารนันทนาการหมายถึง คณะบุคคลที่จะจัดบริหารนันทนาการ ในชุมชนต่าง ๆ ให้สำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยคณะทำงานที่มีความรู้ ความสามารถในการวางแผนจัดกิจกรรมนันทนาการ ความสามารถในการวางแผนโครงการของกิจกรรมต่าง ๆ ความสามารถในการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้มีการทำงาน ประสานกันอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง รวมไปถึงการติดตามผลการประเมินผล เพื่อแก้ไข ปัญหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น สามารถจัดทำโครงการระยะต่าง ๆ และติดตามภาระงานของ

ฝ่ายต่าง ๆ ว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด มีอุปสรรคปัญหาอย่างไร สามารถวิเคราะห์ วิจัยหรือระดมความคิด เพื่อร่วมกันวางแผนจัดกิจกรรมนันทนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. คณะกรรมการดำเนินงานหมายถึง กลุ่มบุคลากรที่จะทำหน้าที่จัดกิจกรรม นันทนาการตามโครงการที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ประสานงาน หัวหน้าฝ่ายกิจกรรม ต่าง ๆ ผู้ฝึกกิจกรรมแต่ละประเภท ฝ่ายบริการและสวัสดิการ ฝ่ายรักษาความปลอดภัย และ อาจจะมีที่ปรึกษาคณะทำงานพิเศษ เพื่อช่วยให้งานมีประสิทธิภาพสูงขึ้นที่ปรึกษา คณะ กรรมการดำเนินงาน จะต้องสามารถให้การชี้แนะ กระตุ้น แนะนำแนวทางในการปฏิบัติ การ ติดตามผลงานของฝ่ายต่าง ๆ สามารถให้แนวทางในการแก้ไขปัญหาที่พบเห็นเพื่อให้เกิดการ เรียนรู้ ความชำนาญ และทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักชี้แนะในด้านการวางแผนปฏิบัติงาน และเป็นแบบอย่างที่ดี

หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ต้องมีทักษะความสามารถในกิจกรรมที่ตนรับผิดชอบ รู้และ สามารถแก้ปัญหาในฝ่ายงานของตนได้อย่างเหมาะสม เช่น ฝ่ายกีฬา ฝ่ายกิจกรรมเด็กเล็ก ฝ่ายค่ายพักแรม ฝ่ายกิจกรรมทางน้ำ ฝ่ายดนตรีบันเทิง ฝ่ายอุปกรณ์ ฝ่ายสถานที่ หรือฝ่าย รักษาความปลอดภัย เป็นต้น

ฝ่ายต่าง ๆ เหล่านี้ จะต้องรู้จักการจัดระเบียบปฏิบัติงานในฝ่ายงานของตน มีการ วางแผนดำเนินกิจกรรมตามลำดับขั้น รู้จักการวัดประเมินผลกิจกรรมที่จัดบริการไปแล้ว ว่าได้ รับผิดชอบต่อความสำเร็จมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ผู้นำในฝ่ายต่าง ๆ จะต้องมีความรู้วิธีการในการจัด บริการและนำเสนอกิจกรรมให้กับสมาชิกสามารถสนใจให้สมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างสนุก สนุกตามความต้องการ

ส่วนผู้ประสานงาน จะต้องประสานกับผู้นำฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมดำเนิน ไปด้วยดี และเป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ อย่าง ถูกต้องและทันต่อเหตุการณ์ โดยการพิจารณาวินิจฉัยอย่างเหมาะสม เพื่อให้ โปรแกรมนันทนาการเป็นไปอย่างราบรื่น และบริการผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างปลอดภัยและ ทัวถึง

สำหรับการบริหารนันทนาการที่ดี จะต้องประกอบด้วยคณะกรรมการดำเนินงานที่ สามารถประสานงานในฝ่ายต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่องตามนโยบายของการจัดนันทนาการ ฝ่าย ประสานงานจะเป็นหน่วยงานสำคัญในการกระตุ้นส่งเสริมให้ฝ่ายอื่น ๆ ทำงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ฝ่ายกิจกรรมจะมีหน้าที่ควบคุมดูแลการจัดโปรแกรมกิจกรรมให้ดำเนินไปอย่าง เหมาะสม ตอบสนองให้กับสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด โดยมีฝ่ายบริการให้การ สนับสนุนบริการเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับสมาชิก รวมไปถึงความปลอดภัยในการเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับโอกาส เวลาและความนิยมของสังคม อาจจะเป็นทั้งกิจกรรมค่าย พักแรม กิจกรรมกีฬา และกิจกรรมทางน้ำ เป็นต้น

ขอบข่ายงานเพื่อการบริหารงานกิจกรรมนันทนาการ

หน่วยงานหรือองค์กรที่จัดบริการด้านนันทนาการ ควรมีการจัดส่วนงานต่าง ๆ เพื่อการจัดบริการนันทนาการ ดังนี้ (พีระพงศ์ บุญศิริ. 2542 : 104)

1. มีสถานที่อุปกรณ์ นันทนาการและอุปกรณ์ทางพลศึกษา
2. มีบุคลากรเจ้าหน้าที่ในด้านบริหาร การบริการ การจัดกิจกรรม และเจ้าหน้าที่ดูแลด้านสถานที่ อุปกรณ์ต่าง ๆ
3. มีหน่วยงานควบคุมดูแลด้านความปลอดภัยและประสานงาน
4. มีบุคลากรในการจัดดำเนินกิจกรรมประเภทต่าง ๆ และผู้นำนันทนาการ
5. มีสายงานที่ทำหน้าที่ประสานงานและดำเนินงานด้านธุรการ
6. จัดระบบระเบียบการดำเนินการและการบริหารกิจกรรม
7. ประสานงานกับหน่วยงาน ข้าราชการต่าง ๆ
8. วางตารางกิจกรรมที่เหมาะสมกับสมาชิกตลอดฤดูกาลและตลอดปี
9. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกระยะ

หลักการจัดระบบบริหารงานกิจกรรมนันทนาการ

พีระพงศ์ บุญศิริ (2542 : 105) กล่าวถึงหลักการจัดระบบบริหารงานกิจกรรมนันทนาการที่ดี ต้องประกอบด้วย

1. ใช้แหล่งทรัพยากรทั้งหมด ทั้งทางด้านกายภาพ การเงิน และบุคลากร
2. จัดโปรแกรมกิจกรรมที่น่าสนใจให้แก่สมาชิกทุกเพศ ทุกวัย
3. จัดมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในสายงานต่าง ๆ ให้ชัดเจน
4. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ ในด้านความร่วมมือกันในหน่วยงานหรือตัวแทนองค์กรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการจัดนันทนาการ
5. จัดดำเนินกิจกรรมในชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อการเผยแพร่ในบางโอกาส โดยให้ประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
6. จัดการฝึกอบรมคณะผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบ และคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ
7. จัดบริหารกิจกรรมนันทนาการอย่างมีประสิทธิภาพ จัดระเบียบขององค์กรให้น่าสนใจ และทำงานอย่างมีระบบ
8. จัดงบประมาณสนับสนุนให้เหมาะสม ถูกต้อง และสามารถตรวจสอบได้
9. ประสานกับองค์กรต่าง ๆ เพื่อความร่วมมือในการจัดสรรบุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ เพื่อความคล่องตัวในการจัดกิจกรรมนันทนาการ

การสนับสนุนการบริหารงานกิจกรรมนันทนาการ

การบริหารงานกิจกรรมนันทนาการที่มุ่งหวังประสิทธิภาพนั้น นอกเหนือจากความพร้อมในด้านการจัดการ การบริหารโครงการ และจัดการด้านบุคลากรแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยให้การบริหารกิจกรรมนันทนาการของรัฐประสบผลสำเร็จคือ การออกพระราชบัญญัติหรือมีกฎหมายว่าด้วยการจัดบริการด้านนันทนาการของรัฐ ซึ่งจัดเป็นตัวหลักที่ใช้ในการควบคุมการบริหารงานกิจกรรมนันทนาการในชุมชนต่าง ๆ ตลอดจนการควบคุมดูแลการจัดบริการกิจกรรมนันทนาการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ มีผลต่อสมาชิกผู้เข้าร่วมอย่างทั่วถึงและคุ้มค่า เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ประหยัดปลอดภัย และส่งเสริมการใช้ชีวิตและเวลาว่างของประชาชนอย่างยิ่ง ซึ่งได้แก่ การจัดดำเนินการในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (พีระพงศ์ บุญศิริ. 2542 : 105)

1. การจัดตั้งหน่วยบริการนันทนาการในท้องถิ่น หมายถึง การควบคุมดูแลการจัดบริการกิจกรรมในท้องถิ่น ตลอดจนรูปแบบของการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมให้มากที่สุด เช่น การจัดตั้งสวนสาธารณะหมู่บ้านการจัดแหล่งนันทนาการเชิงธุรกิจ
 2. จัดตั้งหน่วยงานหรือตัวแทนของรัฐเพื่อควบคุมดูแลด้านนันทนาการ หมายถึง การจัดตั้งองค์กรหน่วยงานให้มีอำนาจหน้าที่ เพื่อดูแลจัดการเรื่องการบริหารนันทนาการ เช่น จัดตั้งคณะกรรมการนันทนาการระดับอำเภอ คณะกรรมการนันทนาการท้องถิ่นที่สามารถจัดดำเนินกิจกรรมนันทนาการ เพื่อบริการสมาชิกในชุมชนอย่างถูกต้องและทั่วถึงตลอดจนหน้าที่ในการควบคุมดูแล นันทนาการทางธุรกิจให้ประกอบการที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกในชุมชนมากที่สุด มีอำนาจหน้าที่ออกใบอนุญาต เพิกถอนลิขสิทธิ์ในการจัดบริการนันทนาการชุมชน มีอำนาจหน้าที่ควบคุมความเร็วของยานพาหนะ ความปลอดภัยในการใช้ถนนหนทางทั้งทางบก ทางน้ำ เป็นต้น
 3. การจัดการด้านงบประมาณ หมายถึง การจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดบริการนันทนาการ รัฐควรมีงบประมาณสนับสนุน เพื่อการจัดบริการด้านนันทนาการให้กับประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดการสถานที่ จัดตั้งค่ายพักแรม การจัดสวนสาธารณะหรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น
- การจัดโปรแกรมนันทนาการให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นจะต้องจัดหาแหล่งงบประมาณเพื่อสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการปรับปรุง บำรุง ดูแลสถานที่ การจัดหาอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมไปถึงค่าใช้จ่าย ค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดบริหารงานกิจกรรมนันทนาการ

การจัดกิจกรรมนันทนาการจะประสบผลสำเร็จได้ดั่งนั้น จะต้องอาศัยปัจจัยสำคัญ คือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทั้งนี้จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความสุข สนุกสนาน พอใจ เพลิดเพลิน ตลอดระยะเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้น การจัดกิจกรรมที่ดีจะต้องพิจารณาถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (สมบัติ กาญจนกิจ. 2535 : 130-132)

1. แหล่งจัดนันทนาการ หมายถึง สถานที่ที่จะจัดบริการนันทนาการ แหล่งทำเลที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมนันทนาการได้ เช่น สถานที่กลางแจ้ง อาคาร สวนสาธารณะ ฯลฯ เพื่อให้สะดวกต่อการกำหนดรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ การจัดบุคลากรดำเนินการ ตลอดจนการจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในด้านอื่น ๆ

แหล่งนันทนาการที่สามารถจัดกิจกรรมนันทนาการ ได้แก่สถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

แหล่งนันทนาการกลางแจ้ง	แหล่งนันทนาการภายใน
สนามกีฬา	ห้องประชุม
สนามขี่ม้า	ห้องอาหาร
หาดทราย ชายหาด	โรงเรียน
ค่ายพักแรม	สถานที่เล่นโบว์ลิ่ง
ป่าไม้	อาคาร สโมสร
สนามกอล์ฟ	ศูนย์ชุมชน
เชิงเขา	ห้องเต้นรำ
พิพิธภัณฑ์สถาน	บ้านกลางแจ้ง
สวนสาธารณะ	ห้องเล่นเกม
สนามเล่นกลางแจ้ง	ห้องงานอดิเรก
สนามเด็กเล่น	ห้องสมุด
สถานที่รับประทานอาหารกลางแจ้ง	อาคารนันทนาการ
ป่าสงวน	ที่พักอาศัย
สระว่ายน้ำ	ศูนย์เยาวชน
สนามเทนนิส	โรงภาพยนตร์
สระน้ำเด็กเล่น	

1.1 ลักษณะของพื้นที่ที่จะสามารถจัดเป็นแหล่งนันทนาการกลางแจ้งแหล่งนันทนาการกลางแจ้งซึ่งแบ่งตามสภาพของสถานที่ แบ่งออกได้เป็น 6 ลักษณะคือ

1.1.1 พื้นที่จำกัด หมายถึง พื้นที่ส่วนบุคคล อยู่ในชุมชน มีสิ่งอำนวยความสะดวกโดยธรรมชาติ เช่น ชายหาด ที่พักริมทะเล ที่เล่นกลางแจ้ง และทะเลสาบเทียม

1.1.2 พื้นที่นันทนาการทั่วไป หมายถึง พื้นที่ที่สามารถจะพัฒนาให้เป็นแหล่งนันทนาการโดยพิเศษ และให้เป็นสมบัติของชุมชนส่วนรวม มีอาณาเขตกว้าง เช่น

อุทยานป่าไม้ ซึ่งสามารถจัดเป็นค่ายพักแรม ปิกนิก ตกปลา กีฬาทางน้ำ กิจกรรมธรรมชาติ กิจกรรมกลางแจ้ง สวนป่า และมีสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น

1.1.3 พื้นที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ หมายถึง พื้นที่ของรัฐที่มีชุมชนอาศัยอยู่ อาจจะจัดในรูปของอุทยานแห่งชาติวนอุทยาน เหมาะกับการจัดตั้งค่ายพักแรม เส้นทางไกล ลำสัตว์ ตกปลา ปิกนิก พายเรือ และท่องเที่ยว

1.1.4 พื้นที่ธรรมชาติเฉพาะ หมายถึง พื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษแห่งเดียว มีภูมิประเทศสวยงาม มีจุดเด่นเฉพาะมีสิ่งสำคัญทางวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ เช่น น้ำพุร้อน อุทยานหิน และแนวปะการัง เป็นต้น

1.1.5 พื้นที่โบราณ หมายถึง สถานที่โดดเด่นแปลกด้วยธรรมชาติ เป็นป่าที่มีความงดงามตามธรรมชาติอย่างแท้จริง

1.1.6 ที่ตั้งทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม หมายถึง แหล่งวัฒนธรรม โบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ดั้งเดิม เช่น โบราณสถาน วัด วังโบราณ และอุทยานประวัติศาสตร์

1.2 แหล่งนันทนาการที่สามารถสนับสนุนการจัดกิจกรรมนันทนาการนอกจากแหล่งนันทนาการดังที่กล่าวมาแล้ว ยังมีแหล่งนันทนาการของหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งทางภาครัฐและ เอกชน ที่สามารถประสานประโยชน์ กับองค์กรหรือหน่วยงานเพื่อขอความร่วมมือ แนะนำหรือประสานเพื่อขอกำลังบุคลากร โดยร่วมมือประสานกับหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ดังนี้

1.2.1 โรงเรียนหรือสถานศึกษาต่าง ๆ

1.2.2 สวนสาธารณะ สวนป่า ป่าไม้ หาดทรายริมทะเล

1.2.3 กลุ่มตัวแทนอาสาสมัครจากหน่วยงานหรือองค์กร

1.2.4 สถานพยาบาลและศูนย์กายภาพบำบัด

1.2.5 สถาบันพิเศษ เช่น สถาบันคนพิการ คนชรา

1.2.6 กลุ่มผู้สนใจทางศาสนา มูลนิธิและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

1.2.7 ค่ายพักแรมทุกประเภท

1.2.8 นันทนาการทางธุรกิจ สถานที่ท่องเที่ยว โรงแรม สายการบิน

2. อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึงอุปกรณ์เพื่อการจัดบริการซึ่งประกอบด้วยอุปกรณ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 อุปกรณ์ด้านการจัดสถานที่ เช่น รูปภาพ แผนภูมิ และแผนภาพ

2.2 อุปกรณ์ด้านการจัดกิจกรรม เช่น อุปกรณ์การอยู่ค่ายพักแรม เต้นท์ อุปกรณ์การเดินทางไกล อุปกรณ์การไต่เขา ตกปลา อุปกรณ์ทางศิลปะ ดนตรี และอุปกรณ์กีฬา

2.3 อุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น อาคาร โต๊ะ เก้าอี้ เพื่อการบริการห้องน้ำ ห้องส้วม และห้องอาบน้ำ

2.4 อุปกรณ์ด้านความปลอดภัย เช่น อุปกรณ์ดับเพลิง อุปกรณ์ช่วยชีวิตทางน้ำ เพื่อความปลอดภัยของสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรม

2.5 อุปกรณ์ด้านการขนส่ง เช่น ยานพาหนะ เรือพาย เรือแคนู และเรือกรรเชียง

การจัดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นหัวใจสำคัญในการสนับสนุนการจัดบริการกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งจะต้องมีระบบการจัดบริการอย่างสะดวกและเหมาะสม กิจกรรมนันทนาการจะได้รับความพึงพอใจจากสมาชิกมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับการจัดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ควรจะพิจารณาดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ใช้สถานที่อย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงความสะดวกปลอดภัย และเหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภท

2. วางแผนการจัดอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ อย่างมีระบบ

3. จัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานและให้ความปลอดภัยสูง

4. จัดงบประมาณเพื่อจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยเริ่มตั้งแต่การจัดสร้างการบำรุงรักษา และการจัดระบบการใช้อย่างเหมาะสม

5. วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ สามารถเคลื่อนย้ายนำไปใช้ได้สะดวก

6. สามารถบริการให้กับสมาชิกได้อย่างทั่วถึงและพอเพียง

7. มีการตรวจตราดูแลซ่อมบำรุงวัสดุอุปกรณ์ ให้สามารถใช้งานได้ และให้ความปลอดภัยต่อผู้ใช่มากที่สุด

3.2 งบประมาณการบริหารนันทนาการ

การบริหารนันทนาการที่ประสบผลสำเร็จขึ้นอยู่กับใจหัวสำคัญ คือ งบประมาณ ซึ่งหมายถึงงบประมาณที่เพียงพอ และเหมาะสม จะสามารถจัดบริการนันทนาการได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม เนื่องจากงบประมาณจะเป็นตัวแสดงถึงขอบข่ายการจัดกิจกรรมนันทนาการที่ถูกต้องเหมาะสม และบริการสมาชิกได้หลากหลาย การจัดการด้านงบประมาณจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาถึง ซึ่งประกอบด้วยระบบการจัดสรรงบประมาณดังต่อไปนี้ (พีระพงศ์ บุญศิริ. 2542 : 113-114)

1. งบประมาณรายปี

จัดเป็นงบประมาณสำคัญที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายบริการนันทนาการให้กับชุมชน เพราะงบประมาณหลักจะเป็นตัวชี้บ่งถึงความก้าวหน้าของโครงการนันทนาการว่าจะขยายกว้างขึ้นมากน้อยเพียงใด งบประมาณส่วนนี้จะเป็นงบด้านการลงทุน ได้แก่ งบประมาณเกี่ยวกับการจัดสถานที่ อาคาร บุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยปกติถ้าเป็น

หน่วยงานของรัฐ งบประมาณด้านนี้จะมีไม่พอเพียงต่อการขยายงานด้านนันทนาการ จึงเป็นปัญหาในการจัดนันทนาการในประเทศของเรา ทำให้ไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร

2. งบประมาณด้านกิจกรรม

จัดเป็นงบประมาณที่จัดขึ้นเฉพาะตามโครงการนันทนาการแต่ละโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นงบประมาณเพื่อการจัดกิจกรรมนั้น ๆ ให้สำเร็จตามจุดประสงค์ ซึ่งส่วนใหญ่จะประมวลจากค่าใช้จ่ายในการจัดดำเนินกิจกรรม อาจจะโดยการเรียกเก็บจากสมาชิกที่เข้าร่วมในรูปของค่าสมาชิก หรือค่าบริการ ส่วนใหญ่จะเน้นไปในด้านนันทนาการทางธุรกิจซึ่งจัดบริการโดยองค์กรเอกชน เนื่องจากหน่วยงานของรัฐต้องอาศัยโอกาส เวลา บุคลากร และงบประมาณเพื่อการจัดส่วนใหญ่จัดเป็นครั้งคราว หรือจัดในโอกาสพิเศษ

ปัญหาด้านงบประมาณเพื่อการจัดบริการนันทนาการ เป็นปัญหาใหญ่ที่มีมานาน ทำให้การบริการด้านนันทนาการในประเทศไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรส่วนใหญ่จะเน้นไปในด้านนันทนาการด้านการท่องเที่ยว ส่วนกิจกรรมด้านอื่น ๆ จะเป็นการจัดบริการโดยเอกชน ซึ่งอาศัยการเก็บค่าบริการเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในด้านการจัดนันทนาการ จึงควรมีการประชุมปรึกษาหารือ เพื่อจัดทำแผนดำเนินการจัดนันทนาการและจัดสรรงบประมาณร่วมกัน โดยรัฐจะต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกลถึงนโยบายการจัดนันทนาการบริการในชุมชนอย่างทั่วถึง และเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อชักจูงเยาวชนได้รู้จักการใช้เวลาว่างด้วยกิจกรรมนันทนาการ รู้จักหลีกเลี่ยงห่างไกลจากยาเสพติดให้โทษต่าง ๆ รัฐควรเน้นการจัดบริการนันทนาการในชุมชนต่าง ๆ เป็นนโยบายสำคัญ โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง และสัมพันธ์กับกิจกรรมประเพณีในชุมชนต่าง ๆ

นอกจากนี้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการด้านนันทนาการ ยังสามารถจัดสรรงบประมาณพิเศษเพื่อการจัดนันทนาการ โดยการกำหนดเป็นนโยบายด้านการส่งเสริมนันทนาการ และอาจดำเนินการจัดหางบประมาณโดยวิธีพิเศษดังต่อไปนี้

1. ออกพันธบัตรเฉพาะด้านนันทนาการ หรือจัดตั้งกองทุนเพื่อการนันทนาการโดยใช้นักบริหารการเงินที่มีความสามารถมาจัดการ และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการระดมทุนในรูปหุ้น เพื่อหาดอกผลมาจัดบริการนันทนาการพิเศษต่าง ๆ โดยเฉพาะ

2. จัดตั้งกองทุนในรูปของมูลนิธิจากการรับบริจาคจากองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งมีองค์กรอาสาสมัครต่าง ๆ สามารถจัดทำได้ องค์กรของรัฐควรเป็นตัวหลักในการริเริ่มจัดตั้งกองทุนในลักษณะนี้

3. สนับสนุนให้มีผลผลิตทางด้านนันทนาการเพื่อการจำหน่าย นำรายได้มาจัดเป็นกองทุนเพื่อการจัดนันทนาการ

4. จัดเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ทางด้านนันทนาการ หรือสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ แล้วนำมาจัดสรรเป็นงบประมาณเฉพาะด้านนันทนาการ เช่น ค่าธรรมเนียมโรงแรมหรู สถานที่ท่องเที่ยว สวนสาธารณะ วนอุทยานต่าง ๆ

4. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาชีพ ได้รับการสถาปนาขึ้นโดยพระราชบัญญัติ เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518 ในนามวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ต่อมาได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานชื่อ "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" (RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY) เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2531

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นนิติบุคคลมีฐานะเป็นกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีอธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในฐานะหัวหน้าส่วนราชการเช่นเดียวกับอธิบดีของกรมต่าง ๆ การดำเนินงานของสถาบันฯ อยู่ภายใต้การควบคุมของสภาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

การจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ปัจจุบันสถาบันฯ จัดการศึกษาออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
2. ระดับปริญญาตรี
3. ระดับต่ำกว่าปริญญา (ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง)

การจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้มีการจัดการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี คือ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ดังนี้ คือ บริหารธุรกิจ ช่างอุตสาหกรรมและวิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และนาฏศิลป์ และดุริยางค์ศาสตร์

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

การจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีทั้งการจัดการศึกษาในสาขาวิชาชีพโดยตรงและสายครู ดังนี้ กลุ่มวิชาวิศวกรรมศาสตร์ กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาเกษตรศาสตร์ กลุ่มวิชาบริหารธุรกิจ กลุ่มวิชาคหกรรมศาสตร์ และกลุ่มวิชาศึกษาศาสตร์ โดยมีคณะต่าง ๆ ที่เปิดสอนนักศึกษาแล้ว 16 คณะ รับผิดชอบจัดการเรียนการสอน ซึ่งส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ทั้งหมด 13 คณะ และคณะที่กระจายอยู่ตามภูมิภาคอีก 3 คณะ คือ คณะเกษตรศาสตร์บางพระ คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง

การจัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้จัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี โดยแบ่งออกเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) การจัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีวิทยาเขตต่าง ๆ ที่เปิดสอนแล้ว 35 แห่ง ในสังกัดที่ตั้งอยู่ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รับผิดชอบดำเนินการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ คือ ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ศิลปกรรม พณิชยกรรม (บริหารธุรกิจ) และคหกรรม

4.1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้จัดตั้งวิทยาเขตแห่งที่ 30 ขึ้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยชื่อว่า "วิทยาเขตวังไกลกังวล" ซึ่งเป็นชื่อที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเห็นชอบให้ใช้ และกระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศจัดตั้งวิทยาเขตแห่งนี้เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2533 โดยระบุเหตุผลสำคัญของการจัดตั้งไว้ว่าเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เนื่องในศุภดิถีทรงเจริญพระชนมายุ 90 พรรษา และเพื่อที่จะขยายการศึกษาระดับสูงให้ประชาชนในส่วนภูมิภาคได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ ความคิดในการดำรงชีวิต ทั้งเป็นการผลิตและพัฒนากำลังคน สำหรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจในบริเวณพื้นที่ตามโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Southern Seaboard) ของรัฐบาล

เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งของการจัดตั้งวิทยาเขตวังไกลกังวล เนื่องมาจากการเกิดวาตภัยพายุไต้ฝุ่นเกย์ในบริเวณ 3 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ ชุมพร ระนอง และประจวบคีรีขันธ์ เมื่อปี พ.ศ. 2532 ทำให้ประชาชนบางส่วนในพื้นที่ดังกล่าวได้รับความเดือดร้อน รัฐบาลจึงได้เร่งดำเนินการให้ความช่วยเหลือ โดยให้ส่วนราชการร่วมแก้ไขปัญหา และให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนภายใต้ "แผนฟื้นฟูบูรณะและพัฒนาจังหวัดชุมพรและจังหวัดใกล้เคียง" หน่วยงาน และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้นำเสนอโครงการเข้าแผนเพื่อฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ดังกล่าว ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ กรมต่าง ๆ ได้เสนอโครงการเข้าแผน เช่น โครงการจัดตั้งวิทยาลัยการประมงชุมพร ของกรมอาชีวศึกษา ในส่วนของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอให้จัดตั้งวิทยาเขตขึ้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานดังกล่าว

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ ภารกิจ และความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม จึงได้สนองนโยบายของรัฐบาลโดยเร่งดำเนินการจัดทำโครงการจัดตั้ง "วิทยาเขตวังไกลกังวล" จนสามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว โดยเปิดรับสมัคร นักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รุ่นแรก จำนวน 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการท่องเที่ยว และสาขาวิชาการโรงแรม สาขาวิชาละ 30 คน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 และให้เปิดเรียนวันที่ 12 สิงหาคม 2533 ซึ่งตรงกับวันเฉลิมพระชนมพรรษาของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

พระบรมราชินีนาถ และในปี 2533 เป็นปีครบรอบ 90 พรรษา ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

การจัดการเรียนการสอน

ปัจจุบันวิทยาเขตวังไกลกังวลได้จัดการเรียนแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เปิดสอน 3 คณะวิชา 12 แผนก และระดับปริญญาตรี เปิดสอน 3 คณะวิชา 8 สาขาวิชา ดังนี้

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (หลักสูตร 2 ปี)

1. คณะวิชาบริหารธุรกิจ
 - แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 - แผนกวิชาการบัญชี
2. คณะวิชาไฟฟ้า
 - แผนกวิชาช่างไฟฟ้า - การทำความเย็นและปรับอากาศ
 - แผนกช่างไฟฟ้า - ไฟฟ้ากำลัง
 - แผนกวิชาเทคนิคคอมพิวเตอร์
3. คณะวิชาเทคโนโลยีการผลิต
 - แผนกวิชาช่างกลโรงงาน - เครื่องจักรกลอัตโนมัติ
 - แผนกวิชาช่างกลโรงงาน - ช่างกลโรงงาน
4. คณะวิชาโยธา
 - แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
 - แผนกวิชาช่างสำรวจ
 - แผนกวิชาช่างโยธา
5. คณะวิชาสถาปัตยกรรม
 - แผนกวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม
 - แผนกวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

ระดับปริญญาตรี

1. คณะบริหารธุรกิจ (หลักสูตร 2 ปี , 4 ปี)
 - สาขาวิชาการจัดการ - การจัดการอุตสาหกรรม (หลักสูตร 2 ปี)
 - สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
 - สาขาวิชาการบัญชี
 - สาขาวิชาระบบสารสนเทศ

2. คณะศิลปศาสตร์ (หลักสูตร 2 ปี , 4 ปี)

- สาขาวิชาการท่องเที่ยว
- สาขาวิชาการโรงแรม
- สาขาวิชาเทคโนโลยีโยธา
- สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

ปี พ.ศ. 2545 วิทยาเขตวังไกลกังวลมีครูอาจารย์ จำนวน 78 คน เจ้าหน้าที่ 80 คน และนักศึกษาจำนวน 1,536 คน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮัมฟรี (Humphrey. 1960 : 125) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานศึกษากับสัมฤทธิ์ผลในการเรียน โดยแบ่งกิจกรรมนอกสถานศึกษาออกเป็น 12 ประเภท ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ฐานะเศรษฐกิจของนักเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ปกครองมีความเห็นว่า นักเรียนมีความสนใจกิจกรรมนอกสถานศึกษามาก นักเรียนชายชอบเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่านักเรียนหญิง และกิจกรรมที่นักเรียนใช้เวลามากที่สุดคือ การดูโทรทัศน์

ฮาโรลด์ (Harrold. 1967 : 2782-A) ได้ศึกษาเรื่องการควบคุมการจัดกิจกรรม นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อค้นหาหลักเกณฑ์จะใช้ควบคุมกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือการปลูกฝังสร้างเสริมพัฒนาการและส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา นโยบายการควบคุมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยควรขึ้นอยู่กับเหตุผล และผลทางด้านคุณธรรมวัฒนธรรม ควรกำหนดขอบเขตให้กว้าง ๆ และยืดหยุ่นพอสมควร การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเป็นบทบาทที่ทางวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุน มหาวิทยาลัยยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมสังคมที่เกิดขึ้นของนักศึกษา

อ็อตโต (Otto. 1972 : 627-A) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ และขอบเขตของการใช้ สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาล เพื่อการจัดนันทนาการชุมชนในเขตการศึกษาของรัฐวิสคอนซินโดยมีความมุ่งหมายที่จะสำรวจสภาพปัจจุบัน เกี่ยวกับการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลเพื่อการจัดนันทนาการชุมชนในเขตการศึกษาของรัฐวิสคอนซิน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามและศึกษาเอกสารต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์พอสรุปได้ว่า กฎหมายของรัฐวิสคอนซินส่งเสริมให้ชุมชนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลเพื่อนันทนาการโดยมีคณะกรรมการศึกษาหน่วยงานนันทนาการชุมชนเป็นผู้วางนโยบายจัดโครงการนันทนาการ จัดผู้นำผู้ให้คำปรึกษาและการให้

บริการด้านอื่นๆ อย่างไรก็ตามได้ห้ามการจัดกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากกิจกรรมนันทนาการ เช่น การจัดกิจกรรมทางด้านการค้า ศาสนา การปกครอง หรืองานเลี้ยงสังสรรค์ที่มีการจัด บริการเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ นอกจากนี้จากการที่ได้ศึกษาถึงขอบเขตของการใช้ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ปรากฏว่า เด็กก่อนวัยเรียนและคนสูงอายุ (65 ปีขึ้นไป) ใช้ สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นน้อยมาก เด็กที่อยู่ในวัยเรียนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้น มากในชั่วโมงที่ไม่มีการเรียน ปัญหาที่เกิดจากการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่พอหาได้ ในโรงเรียนรัฐบาลก็คือการมีผู้นำและผู้ให้คำปรึกษาไม่พอเพียงกับจำนวนของผู้เข้าร่วมกิจกรรม การโรงของโรงเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดี ต่อการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชน แม้ว่าจะได้ เพิ่มค่าเช่าสิ่งอำนวยความสะดวกแล้วก็ตาม และมีบางโรงเรียนที่ให้ชุมชนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียนเพื่อการศาสนา แต่มิได้ระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในระเบียบและนโยบาย

สแตนฟอร์ด (Standford. 1990 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีต่อการพัฒนาของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ โดยประชากรในการวิจัย ประกอบด้วยผู้นำนักศึกษาในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ 2 แห่งในฟลอริดา คือ Florida State University และ University of Florida ซึ่งวัดโดยแบบสำรวจกิจกรรมนักศึกษา (Student Activities Survey) โดยมีเพศ และสถานะการพักอาศัยเป็นตัวแปรอิสระ ส่วนการพัฒนาของ นักศึกษาด้านต่าง ๆ ที่ศึกษามี 3 ด้าน คือ การสร้างเป้าหมายที่ชัดเจน การพัฒนา สัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ และความเป็นอิสระทางวิชาการโดยใช้แบบวัดงาน พัฒนาการและวิถีชีวิตใน 3 ด้านดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการประเมินการพัฒนาของผู้นำ นักศึกษา สถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าถามในการวิจัยคือ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการ ถดถอยพหุคูณผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าเมื่อแยกกลุ่มตามสถาบันพบว่า มีความสัมพันธ์ เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบไม่เป็น องค์กร การมีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบไม่เป็นองค์กร และการสร้างเป้าหมายที่ชัดเจนในกลุ่ม ตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่ง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์กร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะใน กลุ่มตัวอย่างจาก Florida State University และไม่พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์กร หรือแบบไม่เป็นองค์กร กับความเป็นอิสระทางวิชาการ ในกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่ง เมื่อนำการ ถดถอยพหุคูณเข้ามาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อดูว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์กร กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบไม่เป็นองค์กร หรือค่ารวมจาก 2 ค่านี้ สามารถทำนายการ พัฒนาของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้ดีกว่าหรือไม่พบว่าค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการ สร้างเป้าหมายที่ชัดเจนในกลุ่มตัวอย่างจาก Florida State University เท่านั้น และในกลุ่มนี้ พบว่า สัดส่วนของความแปรปรวนร่วมของการพัฒนาด้านการสร้างเป้าหมายที่ชัดเจนมากกว่า หากทำนายโดยใช้คะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์กร กับการมีส่วนร่วม

ในกิจกรรมแบบไม่เป็นองค์กรมาทำนายร่วมกัน แต่เมื่อใส่ตัวแปรเพศและที่พักอาศัยเข้าไปในการวิเคราะห์ด้วย ผลปรากฏว่า ตัวแปร 2 ตัวนี้มีผลทางลบต่อข้อค้นพบที่เกิดขึ้นในการวิเคราะห์ตอนต้น

5.2 งานวิจัยในประเทศ

ธีระ นทีวุฒิกุล (2521 : 39-40) ได้ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินิต จากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ กิจกรรมทางวิชาการ ศิลป ดนตรี การพูดและการพิมพ์ การส่งเสริมวิชาชีพ กิจกรรมงานอดิเรก ศาสนาและวัฒนธรรม กีฬาและสุขภาพ กิจกรรมทางสังคมสงเคราะห์ และบำเพ็ญประโยชน์ อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินิต และการจัดกิจกรรมนิตินิตของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา อายุ ภูมิสำเนา รายได้ของครอบครัว มีอิทธิพลทำให้อันดับของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินิตแตกต่างกัน

กรรณิกา พันธ์อำพล (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา ในสถาบันผลิตครูจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ ปีการศึกษา 2528 จำนวน 415 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สอดคล้องกับอันดับของการจัดกิจกรรมนักศึกษา 9 ประเภทคือ กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ กิจกรรมศิลปะและการดนตรี กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ กิจกรรมเสริมวิชาชีพ และกิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก

2. กิจกรรมที่นักศึกษาต้องการเข้าร่วมมาก ได้แก่ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และกิจกรรมทางสังคม ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่นักศึกษาต้องการเข้าร่วมน้อย ได้แก่ กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมการพูด การพิมพ์ และกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานอดิเรก

บุญมี เลากุลศานต์ (2531 : 174) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปร เพศ อายุราชการ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นปีที่ศึกษา และสถาบันที่สังกัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นอาจารย์ และนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ 4 แห่ง คือ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร จำนวน 459 คน จำแนกเป็นอาจารย์ 113 คน นักศึกษา 346 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ อยู่ในระดับปานกลาง และระดับสูงตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถาบันที่สังกัดไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นลินี กิติเวชกุล (2533 : 108-109) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ การเข้าร่วม และความคิดเห็นต่อกิจกรรมนิตินิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าส่วนใหญ่ นิสิตไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และจากการเปรียบเทียบการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต ผลการวิจัยพบว่า

1. การเข้าร่วมกิจกรรมสโมสรนิตินิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กิจกรรมส่วนกลาง) ของนิสิตชั้นปีที่ 1-4 ของนิสิตชาย และหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม
2. การเข้าร่วมกิจกรรมฝ่ายวิชาการของนิสิตชั้นปีที่ 1-4 ของนิสิตชายและนิสิตหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นชมรมคอมพิวเตอร์ การเข้าร่วมของนิสิตชั้นปีที่ 1-4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีแนวโน้มว่า สัดส่วนของนิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมจะน้อยกว่าสัดส่วนของนิสิตชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4
3. การเข้าร่วมกิจกรรมฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ของนิสิตชั้นปีที่ 1-4 ของนิสิตชายและหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมฝ่ายศิลปและวัฒนธรรมของนิสิตชั้นปีที่ 1-4 ของนิสิตชายและหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิรัตน์ สุกุณา (2533 : 79 -80) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่าปัญหาโดยรวมในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง และมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการบริหารกิจกรรมนักเรียน ดังนี้

1. การวางแผน ควรมีการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของงานกิจกรรมนักเรียน ควรจัดอบรมให้ครู อาจารย์มีความรู้เรื่องการเขียนแผนและโครงการ ควรนำแผนของปีที่ผ่านมาใช้เพื่อปรับปรุงแผนของปีต่อไป ควรเตรียมบุคลากรให้พร้อม ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมนักเรียนให้กว้างขวาง จนทุกฝ่ายเข้าใจจุดประสงค์ของกิจกรรมนักเรียน
2. การจัดหน่วยงาน ควรแบ่งงานให้เป็นสัดส่วน โดยระบุว่าใครรับผิดชอบกิจกรรมอะไรมีขอบเขตเพียงใด และควรแสดงแผนภูมิการบริหารกิจกรรมนักเรียนไว้อย่างชัดเจน

3. การจัดคนเข้าทำงาน ควรมอบหมายให้ตามความเหมาะสม ความสมัครใจของบุคลากร ควรจัดอบรม นิเทศ ให้ความรู้ และทักษะการจัดกิจกรรมนักเรียนแก่ครู อาจารย์ที่เกี่ยวข้องทุกคน และควรชี้แจงนโยบาย และวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียนแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกคนให้เข้าใจ

4. การอำนวยการ ควรมีการติดตามผลการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนและช่วยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ควรให้กำลังใจบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ และเอาใจใส่สนับสนุนกิจกรรมทุกด้าน เช่น บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการ

5. การประสานงาน ควรสร้างความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ควรตั้งบุคลากรให้ประสานกิจกรรมนักเรียนโดยเฉพาะ และควรทำข้อสรุปเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยการประชุมร่วมกัน

6. การรายงาน ควรมีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้บริหารในโรงเรียน ครู อาจารย์และผู้ปกครองนักเรียนทราบเป็นระยะๆ ควรกำหนดระยะเวลาการรายงานผลการจัดกิจกรรมนักเรียนทุกกิจกรรม และควรมีการสรุปปัญหา และแนวทางแก้ไขการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนไว้ใช้ในปัดต่อไป

7. การจัดงบประมาณ ควรได้รับงบประมาณจากทางราชการ และควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการหางบประมาณในการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน ควรจัดงบประมาณไว้ล่วงหน้าควรมีการตรวจสอบการใช้งบประมาณให้รัดกุม ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ และควรชี้แจงงานกิจกรรมนักเรียนให้ชุมชนเข้าใจ เพื่อประโยชน์ในการรับบริจาคเงิน

กรกช ศิริ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านส่งเสริมวิชาการ ผลการวิจัย พบว่า

1. นิสิตชาย นิสิตหญิง มีปัญหาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นิสิตชาย และนิสิตหญิง ที่สังกัดคณะต่างกัน มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนิสิตต่างกัน มีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านส่งเสริมวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชลิต รัตน์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ตามตัวแปรเพศ อายุ สถานภาพบุคคล และรายได้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ข้าราชการในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 350 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลากรชาย บุคลากรที่มีอายุ 30 ปีลงมา บุคลากรที่มีสถานภาพโสด บุคลากรที่มีรายได้ต่ำกว่า 7,380 บาท และบุคลากรที่มีรายได้ตั้งแต่ 13,680 บาท ขึ้นไป มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการประเภทเกม กีฬา และกรีฑาสูงสุด กิจกรรมที่ต้องการน้อยที่สุด คือ กิจกรรมนันทนาการประเภทวรรณกรรม (อ่าน ฟุต เขียน) ส่วนบุคลากรหญิง ที่มีอายุ 31 - 40 ปี บุคลากรที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป บุคลากรที่มีสถานภาพสมรส และที่มีรายได้ระหว่าง 7,380 - 13,040 บาท มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการประเภทท่องเที่ยว ทัศนศึกษาสูงสุด กิจกรรมที่ต้องการน้อยที่สุด คือ กิจกรรมนันทนาการประเภทวรรณกรรม (อ่าน ฟุต เขียน)

2. บุคลากรที่มี เพศ อายุ สถานภาพบุคคล และรายได้ต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. บุคลากรมีความเห็นว่า การที่สมาชิกไม่ให้ความร่วมมือ ไม่สนใจ ไม่ให้ความสำคัญ การขาดผู้นำทางนันทนาการ ผู้บริหารไม่สนับสนุนด้านงบประมาณ การขาดการประชาสัมพันธ์ การไม่สำรวจความต้องการนันทนาการของบุคลากร ตลอดจนสถานที่และอุปกรณ์ เป็นปัญหาในการดำเนินกิจกรรมนันทนาการ โดยเสนอแนะให้แก้ไขปัญหานั้นว่า ให้กลุ่มร่วมรับผิดชอบในลักษณะขององค์กร ชมรม สมาคม ผู้บริหารควรส่งเสริมและให้ความสำคัญ ควรมีการสำรวจความต้องการกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กิจกรรมควรมีหลายประเภท เพื่อที่จะเลือกได้ตามความชอบและเหมาะสมกับวัย และสามารถเข้าร่วมได้ทั้งครอบครัว

สุกัญญา งามสิทธิพงศา (2539 : 110-112) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง พบว่า กิจกรรมที่จัดมากที่สุดคือ กิจกรรมให้บริการแก่สังคมชุมชนและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รองลงมาคือกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุง และเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรมของชาติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมเพื่อการแนะแนวการเรียนการประกอบอาชีพ กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการหารายได้ การทำงานอาชีพและออมทรัพย์ กิจกรรมแข่งขันทักษะวิชาชีพ กิจกรรมให้บริการแก่สังคมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมทางวิชาการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาชีพ เห็นว่าควรจัดในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ เห็นว่าควรจัดในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา คือสถานที่แคบไม่อำนวยความสะดวก กิจกรรมงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ยังไม่พอเพียง มีเวลาน้อยแต่กิจกรรมมากเกินไป มีบุคลากรน้อย ขาดการวางแผน และการกำหนดนัดหมายที่แน่ชัด ในการติดต่อประสานงานระหว่างบุคลากรเพื่อดำเนินกิจกรรม

สมชาย บุญญบาล (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลาง ที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ ที่มีต่อการจัดกิจกรรม ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านส่งเสริมวิชาการ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหาร 28 คน อาจารย์ 129 คน และนักศึกษา 168 คน รวมทั้งสิ้น 325 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลาง ที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ แต่ละด้านและโดยรวม 4 ด้านว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลางที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน แต่ด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านส่งเสริมวิชาการ และรวม 4 ด้านแตกต่างกัน

รัชณี งามวิชา (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาโรงเรียนรัตนพนิชยการ ในปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 339 คน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมจำนวน 85 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เป็นสมาชิกชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมอนุรักษ์ไทย ชมรมดนตรีไทย ชมรมถ่ายภาพ ชมรมลีลาศ และชมรมกีฬาของโรงเรียนรัตนพนิชยการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 254 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามชมรม พบว่า อาจารย์ชมรมถ่ายภาพมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมทั้งโดยรวมทุกด้าน และรายด้านอยู่ในระดับมาก และอาจารย์ชมรมลีลาศมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามชมรม พบว่านักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องก็อยู่ในระดับน้อยเช่นกัน

3. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการดำเนินการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้าน

บุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. อาจารย์ที่สังกัดชมรมต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน

อัมพา ชองทุมมินทร์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องเจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2541 - 2542 จำแนกตามคณะวิชา ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 จำนวน 1,209 คน ผลการวิจัยพบว่าเจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏอุดรธานี อยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์เจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏอุดรธานี ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เกรดเฉลี่ย ชั้นปี และเพศ ซึ่งสามารถพยากรณ์เจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.89

เนาวรัตน์ กังเม่ง (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต 4 ด้าน คือด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬาและด้านส่งเสริมวิชาการ จำแนกตามเพศ ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์การจัดกิจกรรมนักศึกษา อายุ กลุ่มคณะวิชาและระดับชั้นปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต ปีการศึกษา 2542 จำนวน 664 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต แต่ละด้านและโดยรวม 4 ด้านพบว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ยกเว้น กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ที่ผู้บริหารเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก

2. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬาและโดยรวม 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านส่งเสริมวิชาการ ผู้บริหารมีทัศนคติแตกต่างกับนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. อาจารย์แต่ละกลุ่มคณะวิชามีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์และโดยรวม 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจารย์กลุ่มวิศวกรรมและเทคโนโลยีกับกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคม มีทัศนคติต่างกัน ในด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬาและโดยรวม 4 ด้าน ส่วนกลุ่มคณะ

วิศวกรรมและเทคโนโลยีกับกลุ่มแพทยศาสตร์และวิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ มีทักษะแตกต่างกันในด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬาและโดยรวม 4 ด้าน

4. นักศึกษาที่เรียนอยู่ในชั้นปีต่างกันมีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านกีฬาไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านส่งเสริมวิชาการและโดยรวม 4 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมกับด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันในด้านศิลปวัฒนธรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านส่งเสริมวิชาการและโดยรวม 4 ด้าน ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันในด้านบำเพ็ญประโยชน์

สัมฤทธิ์ ใจดี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2543 จำนวน 625 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมและแต่ละด้านอยู่ในระดับดี

2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกัน มีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักศึกษาอยู่คณะต่างกัน มีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายในการมาเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่ากิจกรรมนันทนาการเป็นเรื่องสำคัญ และมีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาในสถาบันศึกษา เพราะจะช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นคน โดยสมบูรณ์ เสริมสร้างให้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการพัฒนา บุคลิกภาพ ทำให้เป็นผู้มีความสามารถที่จะออกไปรับใช้สังคมได้อย่างเหมาะสม เป็นส่วนสำคัญ ที่จะทำให้เป็นพลเมืองดีในอนาคต การจัดกิจกรรมนันทนาการจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การ ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ทำให้ทราบถึงปัญหาและข้อ เสนอแนะจากนักศึกษา อันจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้สอดคล้องกับ ความ ต้องการ ความสนใจของนักศึกษา ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน แก้ไข ปรับปรุง การ ดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลที่กำลังศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 การศึกษา 2546 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี จำนวน 838 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลที่กำลังศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี ได้มาตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง ของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) จากประชากร 838 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 285 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 335 คน
2. จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา

กลุ่มสาขา	ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง		ปริญญาตรี		รวม	
	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
บริหารธุรกิจ	26	10	611	244	637	254
ช่างอุตสาหกรรม	182	73	19	8	201	81
รวม	208	83	630	252	838	335

3. การสุ่มตัวอย่างใช้สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าหนังสือ เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert's Scale)

3. สร้างแบบสอบถามโดยศึกษาข้อมูลจากข้อ 1 และ 2 โดยกำหนดขอบเขตและโครงสร้างของแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษา

4. สร้างแบบสอบถามสถานภาพทั่วไป จำนวน 4 ข้อ แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล จำนวน 64 ข้อ และคำถามปลายเปิด 4 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และตรวจแก้สำนวนของข้อคำถามให้ชัดเจน

6. นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้แบบสอบถาม จำนวน 54 ข้อ จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงนำไปทดลองใช้ (Try - Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จำนวน 60 คน

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

การให้คะแนนแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังนี้

	ความคิดเห็นทางบวก	ความคิดเห็นทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ปานกลาง	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำเอาคะแนนเฉลี่ยมาแปลความหมายของคะแนน โดยแบ่งช่วงการแปลผลตามหลักการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class interval) โดยใช้หลักว่า เอาค่าสูงสุดลบด้วยค่าต่ำสุด แล้วหารด้วยจำนวนช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 10) เกณฑ์ประเมินค่าความคิดเห็นแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 — 2.33	อยู่ในเกณฑ์ต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	2.34 — 3.67	อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.68 — 5.00	อยู่ในเกณฑ์สูง

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 72 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพทั่วไป จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล จำนวน 64 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ จำนวน จำนวน 4 ข้อ

เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) แต่ละข้อคำถาม ผู้วิจัยได้เลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.5 หรือมากกว่า ซึ่งแสดงว่า ข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรง ถูกต้องเหมาะสมได้ข้อคำถาม จำนวน 62 ข้อ แบ่งเป็น ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป 4 ข้อ ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 54 ข้อ และตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยนำแบบสอบถามมาหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 1971 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นำไปขออนุญาตจากผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล เพื่อแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากนักศึกษา

2. นำหนังสือแนะนำตัว และแบบสอบถามไปติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 1 กันยายน 2546 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2546 จำนวน 335 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 335 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยเปรียบเทียบจำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา โดยใช้ค่าที่ (t - test)

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3. ประมวลปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยการแจกแจงความถี่และจัดอันดับข้อมูล

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 218 ; อ้างอิงจาก Cronbach. 1951)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้สูตร t - test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2542 : 305 ; อ้างอิงจาก Edwards. 1957 : 152-154)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในการแจกแจงแบบที (t-Distribution)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามจำนวน 335 ฉบับ คิดเป็นจำนวนเท่ากับ ร้อยละร้อย ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 2
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรที่ศึกษา ระหว่างเพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t - test) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 3-6
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ มาสรุปในรูปตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 7-8

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอโดยแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตาราง 2 ตาราง 2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ เพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	123	36.70
หญิง	212	63.30
รวม	335	100.00
2. ระดับการศึกษา		
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	83	24.80
ระดับปริญญาตรี	252	75.20
รวม	335	100.00
3. กลุ่มสาขาที่ศึกษา		
กลุ่มบริหารธุรกิจ	255	76.10
กลุ่มช่างอุตสาหกรรม	80	23.90
รวม	335	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 335 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 212 คน (ร้อยละ 63.30) และชาย 123 คน (ร้อยละ 36.70) ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี 252 คน (ร้อยละ 57.20) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 83 คน (ร้อยละ 24.80) กลุ่มสาขาที่ศึกษา ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่กลุ่มบริหารธุรกิจ 255 คน (ร้อยละ 76.10) และศึกษาอยู่กลุ่มช่างอุตสาหกรรม 80 คน (ร้อยละ 23.90)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวม และรายด้าน

ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านบุคลากร	3.19	0.48	ปานกลาง
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	2.91	0.58	ปานกลาง
ด้านงบประมาณ	2.98	0.57	ปานกลาง
ด้านกิจกรรมนันทนาการ	3.43	0.54	ปานกลาง
รวม	3.22	0.44	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล มีความเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวม และรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา ดังแสดงในตาราง 4-6

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวม และรายด้านจำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นต่อการจัด กิจกรรมนันทนาการ	ชาย (N =123)		หญิง (N=212)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านบุคลากร	3.16	0.59	3.20	0.42	-0.64	0.519
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	2.82	0.69	2.96	0.51	-1.94	0.053
ด้านงบประมาณ	2.90	0.66	3.02	0.51	-1.71	0.088
ด้านกิจกรรมนันทนาการ	3.28	0.60	3.52	0.48	-3.81*	0.000
รวม	3.12	0.52	3.28	0.38	-2.99*	0.003

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาเพศชาย และนักศึกษาเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านงบประมาณ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการ	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ		ปริญญาตรี		t	p
	ชั้นสูง (N = 83)		(N = 252)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านบุคลากร	3.30	0.51	3.14	0.47	2.67*	0.008
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	2.90	0.63	2.92	0.57	-0.22	0.823
ด้านงบประมาณ	2.97	0.62	2.98	0.55	-0.04	0.962
ด้านกิจกรรมนันทนาการ	3.35	0.61	3.46	0.51	-1.77	0.078
รวม	3.21	0.50	3.23	0.42	-0.40	0.685

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านบุคลากรมีความคิดเห็นด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา
ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามกลุ่มสาขาที่ศึกษา

ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการ	บริหารธุรกิจ (N = 255)		ช่างอุตสาหกรรม (N = 80)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านบุคลากร	3.17	0.45	3.24	0.59	-0.99	0.324
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	2.94	0.54	2.82	0.69	1.39	0.165
ด้านงบประมาณ	3.00	0.53	2.92	0.68	0.93	0.351
ด้านกิจกรรมนันทนาการ	3.48	0.48	3.29	0.68	2.29*	0.024
รวม	3.25	0.39	3.14	0.57	1.49	0.138

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษาในกลุ่มสาขาบริหารธุรกิจ และนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมนันทนาการมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านงบประมาณมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

**ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ**

ผู้วิจัยประมวลปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ
นำเสนอโดยการแจกแจงความถี่ และจัดอันดับข้อมูล ดังแสดงในตาราง 7-8

ตาราง 7 อันดับ และความถี่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพปัญหาการจัดกิจกรรม
จำแนกรายด้าน

อันดับที่	สภาพปัญหา	ความถี่
1	ด้านกิจกรรมนันทนาการ	119
	<u>กิจกรรมนันทนาการกีฬา</u>	
	- วัสดุ อุปกรณ์ ชำรุด และไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา	13
	- การทะเลาะวิวาทของนักศึกษา การดื่มของมึนเมา และการ ขาดความสามัคคีของนักศึกษา	12
	- ชนิดของกีฬาและชมรมกีฬามีน้อย	7
	- สถานที่มีน้อย และไม่มีความพร้อม	6
	- ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของกีฬา และขาดความร่วมมือจาก อาจารย์ เจ้าหน้าที่	3
	<u>กิจกรรมนันทนาการศิลป วัฒนธรรม และศาสนา</u>	
	- กิจกรรมมีน้อย	23
	- ไม่มีชมรมเกี่ยวกับศิลป วัฒนธรรม และศาสนา	4
	- นักศึกษามีหลายศาสนา	3
	- นักศึกษาห่างเหินจากการเข้าวัด	1
	<u>กิจกรรมนันทนาการวรรณกรรม</u>	
	- กิจกรรมมีน้อย	22
	- ไม่มีชมรมเกี่ยวกับศิลป วัฒนธรรม และศาสนา	3
	<u>กิจกรรมนันทนาการอาสาสมัคร</u>	
	- กิจกรรมมีน้อย และบางกิจกรรมไม่เหมาะสม	10
	- ขาดแคลนงบประมาณในการทำกิจกรรม	5
	- ขาดความร่วมมือจากผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และอาจารย์	4
	- ขาดการประชาสัมพันธ์ ทำให้นักศึกษาเข้าร่วมมีน้อย	3

ตาราง 7 (ต่อ)

อันดับที่	สภาพปัญหา	ความถี่
2	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	102
	- สิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอต่อการจัดความต้องการของนักศึกษา	53
	- สถานที่ไม่มีความพร้อม เช่น น้ำไม่ไหล ความสะอาดของสถานที่ เช่น ห้องน้ำ	28
	- วัสดุ อุปกรณ์ ในการอำนวยความสะดวก ขาด	8
	- รถให้บริการนักศึกษามีไม่เพียงพอ เก่า ขาด	8
	- น้ำดื่มไม่เพียงพอ	4
	- โทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอ	1
3	ด้านบุคลากร	92
	- จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	49
	- บุคลากร เจ้าหน้าที่ และผู้บริหาร ไม่ให้ความร่วมมือ และขาดความสามัคคีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	21
	- บุคลากรมีความสามารถไม่เพียงพอ ขาดประสบการณ์	16
	- บุคลากรไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่อย่างแท้จริง	6
4	ด้านงบประมาณ	73
	- งบประมาณมีน้อย ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา	55
	- ใช้งบประมาณไม่เหมาะสม มีการจัดแบ่งงบประมาณไม่เหมาะสม	13
	- การบริหารงบประมาณไม่โปร่งใส ไม่มีการจัดทำรายงานการใช้งบประมาณ และไม่มีเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบงบประมาณ	5

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการ ดังนี้คือ อันดับ 1 ด้านกิจกรรมนันทนาการ แบ่งเป็นกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ วัสดุ อุปกรณ์ ขาด และมีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา รองลงมาคือ การทะเลาะวิวาทของนักศึกษา การดื่มของมึนเมาของนักศึกษา การขาดความสามัคคี ในด้านกิจกรรมนันทนาการ ศิลป วัฒนธรรม ศาสนา และ วรรณกรรม ปัญหา ที่พบส่วนใหญ่คือ กิจกรรมมีน้อย ตามลำดับ และกิจกรรมนันทนาการอาสาสมัคร ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ กิจกรรมมีน้อย และบางกิจกรรมไม่เหมาะสม รองลงมาคือขาดแคลนงบประมาณในการทำกิจกรรม อันดับ 2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ

สิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา รองลงมาคือ สถานที่ไม่มีความพร้อม เช่น น้ำไม่ไหล ความสะอาดของสถานที่ เช่น ห้องน้ำ อันดับ 3 ด้านบุคลากร ปัญหาที่พบ ส่วนใหญ่คือ จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ รองลงมาคือบุคลากร เจ้าหน้าที่ และผู้บริหาร ไม่ให้ความร่วมมือ และขาดความสามัคคีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ บุคลากรมีความสามารถไม่เพียงพอ ขาดประสบการณ์ อันดับ 4 ด้านงบประมาณ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ งบประมาณมีน้อย ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา รองลงมาคือ ใช้งบประมาณไม่เหมาะสม มีการจัดแบ่งงบประมาณไม่เหมาะสม

ตาราง 8 อันดับ และความถี่ ข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ
จำแนกรายด้าน

อันดับ	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	ด้านกิจกรรมนันทนาการ	90
	<u>กิจกรรมนันทนาการกีฬา</u>	
	- ควรจัดหา วัสดุ อุปกรณ์เพิ่มเติม และตรวจสอบให้อยู่ในสภาพใช้ งานได้อย่างสม่ำเสมอ	10
	- ควรจัดทำมาตรการการป้องกันการทะเลาะวิวาทและการตีของ มีนเมาอย่างเด็ดขาดและจริงจัง	8
	- ควรมีการเพิ่มเติมในเรื่องชมรมกีฬาและชนิดของกีฬาให้หลากหลาย	7
	- ควรจัดเตรียมสถานที่ให้มีความพร้อมอยู่เสมอ	5
	- ควรเสริมสร้างความร่วมมือ และความสามัคคี	2
	<u>กิจกรรมนันทนาการศิลป วัฒนธรรม และศาสนา</u>	
	- ควรมีการจัดกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นและหลากหลาย	18
	- ควรมีชมรมของแต่ละศาสนา	2
	- ควรจัดหาผู้รับผิดชอบในกิจกรรมด้านนี้อย่างชัดเจน	1
	<u>กิจกรรมนันทนาการวรรณกรรม</u>	
	- ควรมีการจัดกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นและหลากหลาย	19
	- ควรมีการจัดตั้งชมรมวรรณกรรม	1
	<u>กิจกรรมนันทนาการอาสาสมัคร</u>	
	- ควรมีการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมและหลากหลาย	9
	- ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากยิ่งขึ้น	5
	- ควรจัดงบประมาณเพิ่มให้มากขึ้นในการทำกิจกรรมมาากิจกรรมมีน้อย	3

ตาราง 8 (ต่อ)

อันดับ	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
2	ด้านบุคลากร	78
	- ควรจัดหาบุคลากรเพิ่มให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	34
	- ควรประสานงานให้เกิดความร่วมมือ และสร้างความสามัคคีของบุคลากร	29
	- ควรมีการส่งเสริมและอบรมบุคลากรให้มีความสามารถเพิ่มขึ้น และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองเพิ่มมากขึ้น	15
3	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	51
	- ควรจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา	25
	- ควรมีการตรวจสอบ วัสดุ อุปกรณ์ ให้อยู่สภาพที่ใช้งานได้อย่างสม่ำเสมอ	9
	- ควรจัดทำสถานที่ให้มีความพร้อมอยู่เสมอ	7
	- จัดหาบริการเพิ่มเติม และตรวจสอบให้อยู่ในสภาพที่พร้อมเสมอ	6
	- ควรจัดหาไม้ดื่มเพิ่มเติม	4
4	ด้านงบประมาณ	50
	- ควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติมให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา	31
	- ควรจัดทำรายงานการใช้ และแบ่งงบประมาณอย่างสม่ำเสมอ	19

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษามีข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ดังนี้
 อันดับ 1 ด้านกิจกรรมนันทนาการกีฬา ควรจัดหา วัสดุ อุปกรณ์เพิ่มเติม และตรวจสอบให้อยู่ในสภาพใช้งานได้อย่างสม่ำเสมอ และจัดหามาตรการการป้องกันการทะเลาะวิวาท และการดื่มของมึนเมาอย่างเด็ดขาดและจริงจัง กิจกรรมนันทนาการ ศิลป วัฒนธรรม ศาสนา และวรรณกรรม ควรมีการจัดกิจกรรมให้เพิ่มมากขึ้น และเป็นกิจกรรมที่หลากหลาย ส่วนกิจกรรมนันทนาการอาสาสมัครมีการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมและหลากหลาย และมีการประชาสัมพันธ์ให้มากยิ่งขึ้น

อันดับ 2 ด้านบุคลากร ควรจัดหาบุคลากรเพิ่มให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ และควรประสานงานให้เกิดความร่วมมือ และเสริมสร้างความสามัคคีของบุคลากร

อันดับ 3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา และตรวจสอบ วัสดุ อุปกรณ์ ให้อยู่สภาพที่ใช้งานได้อย่างสม่ำเสมอ

อันดับ 4 ด้านงบประมาณ จัดหางบประมาณเพิ่มเติมให้เพียงพอต่อการจัด
กิจกรรมนันทนาการ มีการจัดทำรายงานการใช้ และแบ่งงบประมาณอย่างสม่ำเสมอ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยสรุปขั้นตอน การวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ และเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการวางแผน แก้ไข ปรับปรุง และส่งเสริมสนับสนุน การดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี จำนวน 838 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี จำนวน 335 คน

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
3. นักศึกษากลุ่มสาขาที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ ลักษณะเป็นแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 แบบคำถามปลายเปิด ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่ออาจารย์ที่ควบคุมนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี เพื่อขอความร่วมมืออนุญาตให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
3. ชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการตอบ และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามก่อนให้ทุกคนเริ่มต้นทำ โดยเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากนักศึกษา ได้จำนวน 335 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งเป็นแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 4 ด้าน โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	อยู่ในเกณฑ์ต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.67	อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.68 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์สูง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยเปรียบเทียบจำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา โดยใช้ค่า $t - test$
4. ประมวลปัญหาและข้อเสนอของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยการแจกแจงความถี่ และจัดอันดับข้อมูล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ สรุปผลได้ดังนี้

1. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลที่ทำการศึกษารังนี้ ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง ร้อยละ 63.30 และชาย ร้อยละ 36.70 ระดับการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ร้อยละ 24.80 ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 75.20 กลุ่มสาขาที่ศึกษา กลุ่มบริหารธุรกิจ ร้อยละ 76.10 และกลุ่มช่างอุตสาหกรรม ร้อยละ 23.90

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ พบว่า มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ด้านบุคลากร พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ด้านงบประมาณ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 ด้านกิจกรรมนันทนาการ คือ กีฬา อาสาสมัคร ศิลป วัฒนธรรม ศาสนา และวรรณกรรม พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา ปรากฏผลดังนี้

3.1 นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมนันทนาการกีฬา มีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ส่วนด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากร นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง และนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 นักศึกษากลุ่มสาขาบริหารธุรกิจ และนักศึกษากลุ่มสาขาช่างอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษากลุ่มสาขาบริหารธุรกิจ และนักศึกษากลุ่มสาขาช่างอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านงบประมาณ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผลการศึกษาสภาพปัญหา และข้อเสนอแนะ ต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ
ผลการวิจัย ดังนี้

4.1 ด้านบุคลากร สภาพปัญหาที่พบคือ จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่อการ
จัดกิจกรรมนันทนาการ ข้อเสนอแนะคือ ควรจัดหาบุคลากรเพิ่มให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม
นันทนาการ

4.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพปัญหาที่พบคือ สิ่งอำนวยความสะดวก
มีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ข้อเสนอแนะคือ ควรจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก
เพิ่มเติมเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา

4.3 ด้านงบประมาณ สภาพปัญหาที่พบคือ งบประมาณมีน้อย ไม่เพียงพอ
ต่อการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ข้อเสนอแนะคือ ควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติมให้เพียงพอต่อ
การจัดกิจกรรมของนักศึกษา

4.4 ด้านกิจกรรมนันทนาการ

4.4.1 กิจกรรมกีฬา สภาพปัญหาที่พบ คือ วัสดุ อุปกรณ์ ชำรุด และมีไม่
เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ข้อเสนอแนะคือ ควรจัดหา วัสดุ อุปกรณ์ เพิ่มเติม และตรวจสอบ
ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างสม่ำเสมอ

4.4.2 กิจกรรมอาสาสมัคร สภาพปัญหาที่พบ คือ กิจกรรมมีน้อย และบาง
กิจกรรมไม่เหมาะสม ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม และหลากหลาย

4.4.3 กิจกรรมศิลป วัฒนธรรม และศาสนา สภาพปัญหาที่พบ คือ กิจกรรม
มีน้อย ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการจัดกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นและหลากหลาย

4.4.4 กิจกรรมวรรณกรรม สภาพปัญหาที่พบ คือ กิจกรรมมีน้อย ข้อเสนอ
แนะ คือ ควรมีการจัดกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นและหลากหลาย

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ โดยรวม และ รายด้านอยู่ในระดับปาน
กลาง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านบุคลากร นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ อยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.19$, S.D.= 0.48) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารขาดความเข้าใจ หรือไม่
เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม จึงไม่ให้การสนับสนุน และไม่ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของ
บุคลากรที่รับผิดชอบให้ชัดเจน อีกทั้งบุคลากรยังขาดทักษะในการจัดกิจกรรม และบุคลากรส่วน
ใหญ่เป็นอาจารย์ ซึ่งมีภาระด้านการเรียนการสอน เพราะจะต้องสอนนักศึกษา ทั้งรอบเช้า รอบ

บาย จึงทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาที่จะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเต็มที่ จึงทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางก็เป็นได้ ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้นำนิสิตนักศึกษา "เรื่องการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้เหมาะสมกับยุคสมัย" พบว่า ในการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ ขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องกิจกรรมนิสิตนักศึกษา (ทบทวนมหาวิทยาลัย ก : 15-16)

1.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.91, S.D. = 0.58$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัสดุอุปกรณ์มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา และวัสดุ อุปกรณ์ที่ชำรุดก็ไม่ได้ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ นักศึกษาไม่ได้รับความสะดวกในการเบิกจ่าย - คืนวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ รัชนิงามวิชา (2542 : 99) ได้ศึกษาปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาโรงเรียนรัตนพนดิขยการ พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โรงเรียนควรมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลวัสดุ อุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้ตลอดเวลา วัสดุ อุปกรณ์ใดสามารถซ่อมแซมได้ก็ให้คณะกรรมการชมรมช่วยซ่อมแซม และถ้าวัสดุ อุปกรณ์ใดไม่สามารถซ่อมแซมได้ หรือมีไม่เพียงพอก็ควรจัดงบประมาณเพื่อซื้อต่อไป

1.3 ด้านงบประมาณ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98, S.D. = 0.57$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงบประมาณที่ได้รับมีไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ การจัดสรรงบประมาณในแต่ละโครงการไม่เหมาะสม การขออนุมัติเบิกจ่ายเงินมีความล่าช้า การของบประมาณในการจัดกิจกรรมนันทนาการมีความซับซ้อนและไม่ได้รับความสะดวก สอดคล้องกับ วิรัตน์ สุกุณา (2533 : 91-92) ได้ศึกษาปัญหาการด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การจัดงบประมาณ ควรได้รับงบประมาณจากทางราชการ และควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการหางบประมาณ ควรจัดสรรงบประมาณไว้ล่วงหน้า และมีการตรวจสอบการใช้งบประมาณให้ถูกต้อง

1.4 ด้านกิจกรรมนันทนาการ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ 4 ประเภท คือ กีฬา อาสาสมัคร ศิลป วัฒนธรรม และ ศาสนา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.43, S.D. = 0.54$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมนันทนาการ สถาบันฯ ยังไม่สามารถจัดให้ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษาเท่าที่ควร และยังมีปัญหาอุปสรรคอยู่บ้าง เช่น การขาดแผนงานที่ดีในการจัดกิจกรรมนันทนาการ การขาดการประเมินผลและติดตามผล บุคลากรทำหน้าที่เป็นผู้จัดกิจกรรมนันทนาการเสียเอง แทนที่จะให้ข้อเสนอแนะแก่นักศึกษา จึงส่งผลให้นักศึกษาไม่มีความเข้าใจกฎ ระเบียบ ขั้นตอนการดำเนินงาน และกิจกรรมนันทนาการที่จัดให้อาจไม่ตรงกับความต้องการ และความสนใจของนักศึกษา สถานที่จัดกิจกรรม สนามกีฬามีไม่สมดุลกับจำนวนนักศึกษา สอดคล้องกับ

บุญมี เลากุลสถานต์ (2531 : 174) ได้ศึกษาความคิดเห็นของจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย บุญญบาล (2541 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลาง พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันแต่ละด้านและโดยรวม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง รวมทั้งงานวิจัยของ อัมพา ชองทุมมินทร์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องเจตคติต่อ กิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏอุดรธานี พบว่า เจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตวังไกลกังวลต่อกิจกรรมนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ รายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา

2.1 เพศ นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวม ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากนักศึกษาเพศชายและหญิง มีความสนใจและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ในลักษณะที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมกับตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิตนภา วาณิชวโรธม์ (2540 : 115-116) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางสังคมของวัยรุ่นในเขตเมือง และชนบท ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าวัยรุ่นชาย และวัยรุ่นหญิง มีพัฒนาการทางสังคมแตกต่างกัน โดยวัยรุ่นหญิงมีพัฒนาการทางสังคมและวุฒิภาวะทางสังคม การตัดสินใจ เลือกอุดมการณ์ในชีวิตมากกว่า วัยรุ่นชาย และสอดคล้องกับ อัมพา ชองทุมมินทร์ (2542 : 93) ได้ศึกษาเจตคติต่อการจัดกิจกรรมของนักศึกษาของสถาบันราชภัฏอุดรธานี พบว่า ตัวแปรเพศ สามารถร่วมเป็นตัวพยากรณ์เจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาได้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเนื่องจากนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ได้มองเห็นสภาพแวดล้อมต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในสถาบันฯ ของตนในสภาพเดียวกัน จึงอาจมีความคิดเห็นคล้ายกัน ผลจึงออกมาไม่แตกต่างกัน ส่วนทางด้านกิจกรรมนันทนาการ นักศึกษาชาย และ นักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากกิจกรรมนันทนาการที่จัดนั้น มีความหลากหลายที่เหมาะสมกับนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ซึ่งนักศึกษาสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความสนใจ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภาวนา ใจประสาท (2534 : 101) ได้ศึกษาการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านิสิตชายเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา มากกว่านิสิตหญิง สอดคล้องกับ ชีระ นทีวุฒิกุล (2521 : 43) ได้ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตชายต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

มากกว่ากิจกรรมกิจกรรมด้านอื่น ๆ รองลงมา คือ ด้านวิชาการ ส่วนนิสิตหญิงต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์มากกว่าด้านอื่น ๆ รองลงมา คือ ด้านกีฬา และสอดคล้องกับ กรรข ศิริ (2536 : 69) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่านิสิตชาย และนิสิตหญิงมีปัญหาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และ ด้านส่งเสริมวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ระดับการศึกษา นักศึกษาที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาทั้ง 2 ระดับนี้ อยู่ในสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหาร สังคมกลุ่มเพื่อน และด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการที่เหมือนกัน และมีวิถีชีวิตที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของสถาบันฯ จึงมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2524 : 78-79) ที่กล่าวว่า ลักษณะหรือพฤติกรรมตามพัฒนาการของมนุษย์ในวัยนี้ เช่น มีความปรารถนาที่จะเข้ากับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน ได้มีเพื่อนสนิททั้งที่เป็นเพศเดียวกันและต่างเพศ รู้จักตัดสินใจเลือก คุณค่า หรือสิ่งที่ตนควรจะยึดถือเป็นหลักในการดำรงชีวิต และสอดคล้องกับ ทองเรียน อมรัชกุล (2525 : 34) ที่กล่าวว่า นักศึกษาเป็นทรัพยากรมนุษย์ โดยทั่ว ๆ ไปจะมีอายุ ระหว่าง 17 – 22 ปี เป็นวัยที่กำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ มีความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น ซึ่งในทางจิตวิทยาถือว่า เป็นวัยที่กำลังแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านบุคลากร นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x}=3.30, S.D.=51$ และ $\bar{x}=3.14, S.D.=0.47$) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารจัดการด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันฯ ส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเป็นผู้แทนนักศึกษา ที่ทำหน้าที่บริหารสโมสรนักศึกษา ทำให้มีการประสานงาน และมีความใกล้ชิดกับอาจารย์ หรือ บุคลากรที่รับผิดชอบทางด้านกิจกรรมนันทนาการมากกว่า ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาตรีไม่ได้เป็นตัวแทนบริหารงานสโมสรนักศึกษา จึงเข้าร่วมกิจกรรมในฐานะผู้สังเกตการณ์ หรือผู้แทนเพื่อรับทราบการดำเนินงานกิจกรรม และเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย สอดคล้องกับ วีระ นทีวุฒิกุล (2521 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า การจัดอันดับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา 2 กลุ่มอายุ คือ กลุ่มที่ 1 อายุ 21 ปี ขึ้นไป ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้น ปีที่ 3 - 4 กลุ่มที่ 2 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 - 2 นั้น ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม มีอายุ และระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน

2.3 กลุ่มสาขาที่ศึกษา นักศึกษากลุ่มบริหารธุรกิจ และกลุ่มช่างอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่จัดการเรียนการสอนทั้งทางด้านบริหารธุรกิจ และช่างอุตสาหกรรม ได้ตระหนักถึงคุณประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการ ในอันที่จะส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ จึงได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มสาขาได้มีส่วนร่วมในการจัด และเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้อย่างเท่าเทียมกัน ตามความสนใจ รวมทั้งด้านการจัดบุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวก และงบประมาณ จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาที่ศึกษากลุ่มสาขาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมนันทนาการ นักศึกษากลุ่มสาขาบริหารธุรกิจมีระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาช่างอุตสาหกรรม ($\bar{x} = 3.48, 0.48$ และ $\bar{x} = 3.29, S.D. = 0.68$) และมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากพื้นฐานประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม และลักษณะของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความต่างกัน ทำให้ความต้องการและความสนใจในด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน นอกจากนี้ความคาดหวังของนักศึกษาที่จะได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อช่วยส่งเสริมในด้านการเรียน การสอนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มต่างกัน เช่น การทำรายงาน การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับ เพ็ญวรรณ สินสูงค์วัฒน์ (2521 : 44) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ต่อกิจกรรมนักศึกษาแผนกบัญชีวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับการจัดกิจกรรมคือ ทำให้นักศึกษาสนใจในการเรียนมากขึ้น เกิดความร่วมมือระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในการจัดกิจกรรมพอสมควร นักศึกษาสนใจในด้านกีฬามากขึ้น และอาจารย์ให้การสนับสนุนด้านวิชาการมากขึ้น ส่วนนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมนั้นจากผลการวิจัยของ โกเมศ กาบแก้ว (2541 : 71) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมที่ก่อการทะเลาะวิวาท พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรกช ศิริ (2536 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่สังกัดคณะต่างกันมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนิสิตต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านส่งเสริมวิชาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงใหญ่ ต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในด้านต่าง ๆ ผู้วิจัยขอเสนอแนะ โดยอาศัยข้อมูลจากการวิจัย ดังนี้

1. ด้านบุคลากร ควรจัดบุคลากรให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ การประสานงานให้เกิดความร่วมมือ เสริมสร้างความสามัคคีของบุคลากร และควรส่งเสริมอบรมบุคลากรให้มีความสามารถเพิ่มขึ้น และเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองเพิ่มขึ้น
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมให้เพียงพอ กับความต้องการของนักศึกษา ตรวจสอบวัสดุ อุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพใช้งานได้อย่างสม่ำเสมอ
3. ด้านงบประมาณ ควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติมให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม มีการจัดทำรายงานการใช้งบประมาณ การจัดสรรงบประมาณควรจัดแบ่งให้เหมาะสมกับกิจกรรม
4. ด้านกิจกรรมนันทนาการ
 - 4.1 ด้านกีฬา สถาบันควรจัดอบรมสัมมนาผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกีฬา เพื่อทุกฝ่าย จะได้รับความรู้ ความเข้าใจงานกีฬาอย่างถูกต้อง ควรมีชมรมกีฬาที่หลากหลาย ควรมีห้องทำงานที่เป็นสัดส่วนสำหรับคณะกรรมการนักศึกษาและชมรมกีฬาต่าง ๆ การจัดกิจกรรมด้าน กีฬาทุกโครงการควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง รวมทั้งมีการประเมินผลโครงการ เพื่อนำ ผลการประเมินมาปรับปรุง พัฒนากิจกรรมด้านกีฬาในสถาบันฯ ต่อไป
 - 4.2 ด้านอาสาสมัคร ผู้บริหาร อาจารย์ ควรสนับสนุนและให้คำแนะนำต่อการ จัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ให้มากขึ้น สนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาจัดและเข้าร่วม กิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ควรให้อิสระแก่นักศึกษาในการทำกิจกรรม เพื่อ ให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
 - 4.3 ด้านศิลป วัฒนธรรม ศาสนา ควรตั้งหน่วยงานที่จะทำหน้าที่อนุรักษ์ และส่งเสริมศิลป วัฒนธรรม ศาสนา ขึ้นภายในสถาบันฯ เพื่อให้หน่วยงานนี้ ทำหน้าที่กระตุ้น และปลูกฝังจิตสำนึกในเรื่อง ศิลป วัฒนธรรม ศาสนา สถาบันควรสนับสนุนกิจกรรมใน วัน สำคัญ ๆ และประเพณีต่าง ๆ ของไทย มีการประชาสัมพันธ์ให้ใช้ภาษาไทย และตัวเลขไทย เพื่อเป็นการดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ รวมทั้งตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมของชาติ
 - 4.4 ด้านวรรณกรรม ควรมีนิตรรศการ , การแข่งขันในเรื่องของวรรณกรรม และ ส่งเสริมจัดกิจกรรมด้านวรรณกรรมอย่างสม่ำเสมอ เช่น การอภิปราย การโต้วาที การจัด นิทรรศการทางด้านวรรณกรรม รวมทั้งจัดตั้งชมรมวรรณกรรมให้มีความหลากหลาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการในแต่ละวิทยาเขตที่สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อจะได้ปรับปรุง แก้ไข และเป็นการส่งเสริมงานกิจกรรมนันทนาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต่อไป
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการกลุ่มตัวอย่างอื่น เพื่อที่จะได้ข้อมูลมาเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและส่งเสริมงานกิจกรรมนันทนาการต่อไป
3. ควรศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น วุฒิการศึกษา ระดับชั้นปี คณะวิชาที่สังกัด และลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนางานกิจกรรมนันทนาการในวิทยาเขตที่สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต่อไป

บรรณานุกรม

- กรกช ศิริ. (2536). การศึกษาความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กรรณิกา พันธ์อำพล. (2529). ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาในสถาบันผลิตครู จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นมุสลิม. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). สงขลา :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- โกเมศ กาบแก้ว. (2541). เจตคติของนักเรียนนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมที่ก่อการทะเลวิวาทที่มีต่อสภาพภายในสถานศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2528). นันทนาการชุมชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- จิตนภา วณิชวโรดม. (2540). การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางสังคมของวัยรุ่น เขตเมืองและชนบทในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชลิต รัตนะ. (2538). การศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรในมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- ดนัย วินัยรัตน์ และเมธี ฉายอรุณ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ชำรงค์ แก้วผดุง เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล เมื่อ 20 ธันวาคม 2545.
- เทคโนโลยีราชมงคล สถาบัน. (2545). วิสัยทัศน์ราชมงคล พ.ศ. 2545-2549 . กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- ทองเรียน อมรัชกุล. (2525). การบริหารกิจการนิสิต : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์.

- ธีระ นทีวุฒิกุล. (25๕1). การศึกษาความต้องการการเข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรพงษ์ ประสงค์ลาภ. (2528). การจัดกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นลินี กิติเวชกุล. (2533). การรับรู้การเข้าร่วม และความคิดเห็นต่อกิจกรรมนิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เนาวรัตน์ กังเม้ง. (2543). ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บรรจง คณะวรรณ. (2531). “ กิจกรรมสร้างเสริมลักษณะนิสัย,” ใน การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนประถมศึกษา. หน้า 122-126. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัย ขอนแก่น.
- บุญมี เลากุลสานต์. (2531). ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา ภาคใต้. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). สงขลา : บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พีระพัธนา.
- พาณี ปรีชานนท์ และคนอื่น ๆ. (2527). รายงานการวิจัยกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอก หลักสูตรของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : วิมลอาร์ตโปรดักชั่นส์.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2534). นันทนาการและการจัดการ. เชียงใหม่ : โครงการพัฒนาดำรง วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
- _____. (2536). นันทนาการเบื้องต้น. เชียงใหม่ : สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- _____. (2542). นันทนาการและการจัดการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- เพ็ญวรรณ สิ้นสูงศ์วัฒน์. (2521). ความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปี 1 ต่อกิจกรรมนักศึกษาแผนก บัญชีวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2519. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- ภาวนาใจประสาธ. (2534). การศึกษาการดำรงชีวิตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปริญญาณพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัย ทบวง. (2538 ก). ข้อสรุปเบื้องต้นของการสัมมนาผู้นำนิสิต นักศึกษา เรื่อง
การจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้เหมาะสมกับยุคสมัย. กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา
ทบวงมหาวิทยาลัย.
- รัชนี งามวิชา. (2542). ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์และ
นักศึกษาโรงเรียนรัตนพนธิชยการ. ปริญญาณพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ลาวณย์ จักรานวนัน. (2540). ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ สาขาบริหารธุรกิจ
สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ต่อการศึกษาภาคพิเศษ. ปริญญาณพนธ์
กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2542). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.
- _____. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้.
ใน ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. หน้า 10 . กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ.
- วิรัตน์ สกุนา. (2533). ปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริญญาณพนธ์ กศ.ม. (การบริหาร
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
ถ่ายเอกสาร.
- วิโรจน์ อิมพิทักษ์. (2545). "เอกสารประกอบการจัดสัมมนา ชุดที่ 2," รูปแบบการดำเนินงานเพื่อ
พัฒนานิสิตในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- สมชาย บุญญบาล. (2541). ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา
ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ส่วนกลาง ที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ.
ปริญญาณพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- สมบัติ กาญจนกิจ. (2535). *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2541). *นันทนาการกลางแจ้ง/นอกเมือง*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. (2542). *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัมฤทธิ์ ใจดี. (2544). *การศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา*. ปรินญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ศศ.ม. (การวัดและประเมินผลทางการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- สุกัญญา งามสิทธิพงศา. (2539). *ความคิดเห็นของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. (2520). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.
- _____. (2524 : 78 - 79). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพร่พิทยา.
- อัมพา ซองทุมมินทร์. (2542). *เจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏอุดรธานี*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เอนก หงษ์ทองคำ. (2542). *นันทนาการกับสังคม*. (เอกสารประกอบคำสอน) กรุงเทพฯ : ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Butler, George D. (1959) *Introduction to Community Recreation*. New York : McGraw – Hill Book Company.
- Cronbach, Lee J. (1971). *Essentials of Psychology Test*. 3rd. New York : Harper and Row.
- Gurainik, D.B. (1976). *Webster's New World Dictionary of the American Language*. Ohio : William Collins and World Publishing Company.

- Harrold, Roger Davis. (1967 ,February). "The Control of Student Extra – Curricular Life in American HigherEducation," *Dissertation Abstracts International*. 27 :2782-A.
- Humphrey, Robertd D. (1960) *The Relationship of Participation in Out-of School Activities to School. chievement*, Thesis Abstract. No.6. Indiana : School of Education, Indiana University.
- Kolasa, B.J. (1969). *Introduction to Behavior for Business*. New York : John Wiley & Sons.
- Kolisnik, W.L. (1970). *Education to Behavior*. 2nd ed. New York : McGraw – Hill.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities," *Journal of Educational and Psychological Measurement*. 30(3) : 607 - 610.
- Otto, William Orville. (1972, August). "The Availability and Extent of Use Public School Facilities for Community Recreation Within School District in the State of Wisconsin," *Dissertation Abstracts*. International. 33(2) : 5391 - A.
- Stantford, Steven Wayne. (1990). *The Influence of Extracurricular Involvement on Student Development Among Campus Leaders at Two Large Southeastern Universities*. (Florida). Ph.D. Dissertaation, Florida State University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. นายพีระศักดิ์ แสงอรุณ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและวางแผน
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล
2. นางนิตยา ถือความตรง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล
3. นายสมควร โพธิ์ทอง	อาจารย์ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ผศ.กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง	อาจารย์ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ผศ.รท.ดร.ไพบุลย์ อ่อนมั่ง	อาจารย์ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 5572

วันที่ 17 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นายธำรงค์ แก้วผดุง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถมน นาวากาญจน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์ เป็นคณะกรรมการ ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกทวี พึ่งโพธิ์ทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์เรือโทไพบุลย์ อ่อนมั่ง และ อาจารย์สมควร โพธิ์ทอง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจแบบสอบถาม ให้ นายธำรงค์ แก้วผดุง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/5573

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

17 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตวังไกลกังวล สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายธำรงค์ แก้วผดุง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถมน นาวากาญจน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์พีระศักดิ์ แสงอรุณ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและวางแผน และ อาจารย์นิตยา ถือความตรง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถาม ให้ นายธำรงค์ แก้วผดุง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8830446 มือถือ 06-8914377

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลที่ท่านแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด โปรดตอบทุกข้อตามความคิดเห็นที่แท้จริง คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมนันทนาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อไป

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล 4 ด้าน คือ บุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ () ชาย

() หญิง

2. ระดับการศึกษา

() ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง

() ระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง

() ระดับปริญญาตรี 4 ปี

3. ชั้นปี

() ปีที่ 2

() ปีที่ 3

() ปีที่ 4

4. กลุ่มสาขาที่ศึกษา

() กลุ่มบริหารธุรกิจ

() กลุ่มช่างอุตสาหกรรม

ตอนที่ 2คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1	1. บุคลากร บุคลากรมีความรู้ ความสามารถเกี่ยว กับการดำเนินงานกิจกรรม นันทนาการ					
2	บุคลากรมีประสบการณ์ด้านกิจกรรม นันทนาการ					
3	บุคลากรที่จัดกิจกรรมนันทนาการ มี เพียงพอต่อความต้องการของ นักศึกษา					
4	บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมนันทนาการ					
5	บุคลากรและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบด้าน การจัดกิจกรรมนันทนาการเข้าใจบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของ ตนเอง					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
6	ขาดความร่วมมือจากผู้บริหารในการ สนับสนุนและเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ					
7	บุคลากรมีความกระตือรือร้น และมี ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ					
8	บุคลากรและคณะกรรมการนักศึกษา มีการวางแผนร่วมกันในการจัด กิจกรรมนันทนาการ					
9	ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ บุคลากรสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะ หน้าได้ทันทั่วทั้งที่					
10	นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็นและดำเนินกิจกรรม นันทนาการอย่างมีอิสระ					
11	บุคลากรไม่มีการเก็บรวบรวมข้อมูล ต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัด กิจกรรมนันทนาการครั้งต่อไป					
12	ไม่มีการกำหนดหน้าที่และความ รับผิดชอบของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมนันทนาการอย่างชัดเจน					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
13	<u>2. สิ่งอำนวยความสะดวก</u> สนามกีฬาที่มีจำนวนพอเพียงกับ นักศึกษา					
14	มีสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการในร่ม เพียงพอกับนักศึกษา					
15	มีสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง เพียงพอกับนักศึกษา					
16	สถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัด กิจกรรมนันทนาการ					
17	สนามกีฬาทุกประเภทได้รับการซ่อม บำรุงให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี					
18	ความสะอาดของสถานที่ในการจัด กิจกรรมนันทนาการมีความ เหมาะสม					
19	วัสดุ อุปกรณ์มีจำนวนเพียงพอกับ นักศึกษา					
20	มีการซ่อมวัสดุ อุปกรณ์ ให้อยู่ใน สภาพปลอดภัย					
21	ไม่มีผู้รับผิดชอบในการเก็บรักษาวัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์					
22	วิทยาเขตฯ ได้อำนวยความสะดวก เกี่ยวกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการจัด กิจกรรมนันทนาการเป็นอย่างดี					
23	มีความสะดวกรวดเร็วในการขอใช้ วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ในการจัด กิจกรรมนันทนาการ					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
24	3. งบประมาณ งบประมาณในการจัดกิจกรรม นันทนาการมีเพียงพอ					
25	การจัดทำโครงการและงบประมาณไม่ สอดคล้องกับกิจกรรมนันทนาการ					
26	การใช้เงินในการจัดกิจกรรม นันทนาการไม่เหมาะสม					
27	มีการวางแผนร่วมกันกับคณะ กรรมการนักศึกษาในการบริหาร งบประมาณ					
28	ฝ่ายกิจการนักศึกษาอำนวยความสะดวก ในการเบิกจ่ายเพื่อการจัด กิจกรรมนันทนาการตามโครงการ ต่างๆ					
29	มีการตรวจสอบการและรายงานผล การใช้เงินตามโครงการกิจกรรม นันทนาการให้ทราบเป็นระยะ					
30	4. กิจกรรมนันทนาการ 4.1 กีฬา วิทยาเขตฯ สนับสนุนให้มีการแข่งขัน กีฬาทั้งภายใน และภายนอก					
31	ประเภทกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันกีฬา ภายในมีความเหมาะสม					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
32	มีชมรมกีฬาเพียงพอกับความต้องการ ของนักศึกษา					
33	การจัดการแข่งขันกีฬากายในได้รับ ความร่วมมือจากผู้บริหาร และ อาจารย์เป็นอย่างดี					
34	การแข่งขันกีฬาช่วยเสริมสร้างความ สามัคคีของนักศึกษา					
35	การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทำให้ นักศึกษามีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง					
36	การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาไม่ทำให้ ผลการเรียนตกต่ำ					
37	4.2 อาสาสมัคร วิทยาเขตฯ ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วน ร่วมในการการจัดกิจกรรมอาสาสมัคร					
38	กิจกรรมอาสาสมัครที่จัดให้กับ นักศึกษามีความเหมาะสม					
39	กิจกรรมอาสาสมัครทำให้นักศึกษา เข้าใจสภาพที่เป็นจริงของท้องถิ่น					
40	การเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครไม่ทำ ให้ผลการเรียนตกต่ำ					
41	การจัดกิจกรรมอาสาสมัครมีส่วนช่วย แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม					
42	การเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครทำ ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ในการ ทำงานร่วมกับบุคคลภายนอก					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
43	4.3 ศิลป วัฒนธรรมและศาสนา วิทยาเขตฯ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมศิลป วัฒนธรรมและศาสนา					
44	กิจกรรมศิลป วัฒนธรรมและศาสนาที่ จัดให้กับนักศึกษามีความเหมาะสม					
45	การจัดกิจกรรมศิลป วัฒนธรรม และ ศาสนาได้รับการสนับสนุนจากผู้ บริหาร และอาจารย์เป็นอย่างดี					
46	มีชมรมศิลปวัฒนธรรมเพียงพอกับ ความต้องการของนักศึกษา					
47	การเข้าร่วมกิจกรรมศิลป ดนตรี ทำให้ ช่วยผ่อนคลายและเพลิดเพลินใจ					
48	กิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาช่วย สร้างความสัมพันธ์ระหว่าง วิทยาเขตฯ กับชุมชน					
49	4.4 วรรณกรรม วิทยาเขตฯ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมด้านวรรณกรรม					
50	กิจกรรมวรรณกรรมที่จัดให้กับ นักศึกษามีความเหมาะสม					
51	มีชมรมวรรณกรรมเพียงพอกับความ ต้องการของนักศึกษา					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
52	การอภิปราย หรือโต้วาที ช่วยฝึกให้ นักศึกษากล้าแสดงความคิดเห็น					
53	การจัดกิจกรรมด้านวรรณกรรม ช่วย ให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์					
54	การจัดนิทรรศการของนักศึกษา ช่วย ให้นักศึกษาเรียนรู้การทำงานร่วมกัน					

ตอนที่ 3

ปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

1. บุคลากรในการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

2. สิ่งอำนวยความสะดวก.....

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

3. งบประมาณ.....

ปัญหา.....

ข้อเสนอแนะ.....

4. กิจกรรมนันทนาการ

4.1 กีฬา

ปัญหา.....

ข้อเสนอแนะ.....

4.2 อาสาสมัคร

ปัญหา.....

ข้อเสนอแนะ.....

4.3 ศิลป วัฒนธรรม และศาสนา

ปัญหา.....

ข้อเสนอแนะ.....

4.4 วรรณกรรม

ปัญหา.....

ข้อเสนอแนะ.....

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกรายข้อและรายด้าน

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล จำแนกตามรายข้อและรายด้าน

ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	ระดับความ		
	$\bar{X}$	S.D.	คิดเห็น
ด้านบุคลากร			
1. บุคลากรมีความรู้ ความสามารถเกี่ยว กับการดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการ	3.44	0.76	ปานกลาง
2. บุคลากรมีประสบการณ์ด้านกิจกรรมนันทนาการ	3.33	0.78	ปานกลาง
3. บุคลากรที่จัดกิจกรรมนันทนาการ มีเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา	2.89	0.89	ปานกลาง
4. บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.01	0.91	ปานกลาง
5. บุคลากรและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดกิจกรรมนันทนาการ เข้าใจบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของตนเอง		0.94	ปานกลาง
6. ขาดความร่วมมือจากผู้บริหารในการสนับสนุนและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	2.77	0.94	ปานกลาง
7. บุคลากรมีความกระตือรือร้น และมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.09	0.90	ปานกลาง
8. บุคลากรและคณะกรรมการนักศึกษามีการวางแผนร่วมกันในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.31	0.86	ปานกลาง
9. ในการจัดกิจกรรมนันทนาการบุคลากรสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ทันทั่วทั้งที่	3.10	0.87	ปานกลาง
10. นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และดำเนินกิจกรรมนันทนาการอย่างมีอิสระ	3.30	1.02	ปานกลาง
11. บุคลากรไม่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนันทนาการครั้งต่อไป	2.85	0.98	ปานกลาง
12 ไม่มีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการอย่างชัดเจน	2.80	0.94	ปานกลาง
รวม	2.91	0.98	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก			
13. สนามกีฬาที่มีจำนวนพอเพียงกับนักศึกษา	3.07	1.10	ปานกลาง
14. มีสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการในร่มเพียงพอกับนักศึกษา	2.84	0.99	ปานกลาง
15. มีสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งเพียงพอกับนักศึกษา	3.18	0.96	ปานกลาง
16. สถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.02	0.97	ปานกลาง
17. สนามกีฬาทุกประเภทได้รับการซ่อม บำรุงให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	2.76	1.02	ปานกลาง
18. ความสะอาดของสถานที่ในการจัดกิจกรรมนันทนาการมีความเหมาะสม	2.88	0.97	ปานกลาง
19. วัสดุ อุปกรณ์ มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา	2.65	0.97	ปานกลาง
20. มีการซ่อมวัสดุ อุปกรณ์ ให้อยู่ในสภาพปลอดภัย	2.95	0.95	ปานกลาง
21. ไม่มีผู้รับผิดชอบในการเก็บรักษา วัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์	2.93	0.99	ปานกลาง
22. วิทยาเขตฯ ได้อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมนันทนาการเป็นอย่างดี	2.89	0.97	ปานกลาง
23. มีความสะดวกรวดเร็วในการขอใช้วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	2.76	0.98	ปานกลาง
รวม	2.91	0.58	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านงบประมาณ			
24. งบประมาณในการจัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอ	2.67	1.01	ปานกลาง
25. การจัดทำโครงการและงบประมาณไม่สอดคล้องกับกิจกรรมนันทนาการ	2.96	0.88	ปานกลาง
26. การใช้เงินในการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่เหมาะสม	2.84	0.95	ปานกลาง
27. มีการวางแผนร่วมกันกับคณะกรรมการนักศึกษาในการบริหารงบประมาณ	3.11	0.91	ปานกลาง
28. ฝ่ายกิจการนักศึกษาอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายเพื่อการจัดกิจกรรมนันทนาการตามโครงการต่าง ๆ	2.97	0.91	ปานกลาง
29. มีการตรวจสอบการและรายงานผลการใช้เงินตามโครงการ กิจกรรมนันทนาการให้ทราบเป็นระยะ	2.91	1.00	ปานกลาง
รวม	2.98	0.57	ปานกลาง
ด้านกิจกรรมนันทนาการ			
กีฬา			
30. วิทยาเขตฯ สนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาทันทีภายในและภายนอก	3.69	0.95	มาก
31. ประเภทกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันกีฬาทันทีภายในมีความเหมาะสม	3.61	0.88	ปานกลาง
32. มีชมรมกีฬาเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	3.03	0.96	ปานกลาง
33. การจัดการแข่งขันกีฬาทันทีได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารและอาจารย์เป็นอย่างดี	3.22	1.04	ปานกลาง
34. การแข่งขันกีฬาช่วยเสริมสร้างความสามัคคีของนักศึกษา	3.44	1.08	ปานกลาง
35. การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทำให้นักศึกษามีสุขภาพแข็งแรง	3.86	0.93	มาก
36. การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาไม่ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ	3.45	1.01	ปานกลาง
รวม	3.47	0.98	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ		$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
อาสาสมัคร				
37	วิทยาเขตฯ ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมอาสาสมัคร	3.50	0.89	ปานกลาง
38	กิจกรรมอาสาสมัครที่จัดให้กับนักศึกษามีความเหมาะสม	3.38	0.84	ปานกลาง
39	กิจกรรมอาสาสมัครทำให้นักศึกษาเข้าใจสภาพที่เป็นจริงของท้องถิ่น	3.56	0.89	ปานกลาง
40	การเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครไม่ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ	3.45	0.89	ปานกลาง
41	การจัดกิจกรรมอาสาสมัครมีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาสังแวดล้อม	3.72	0.85	มาก
42	การเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับบุคคลภายนอก	3.87	0.90	มาก
รวม		3.58	0.87	ปานกลาง
ศิลป วัฒนธรรม และศาสนา				
43	วิทยาเขตฯ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมศิลป วัฒนธรรมและศาสนา	3.31	0.91	ปานกลาง
44	กิจกรรมศิลป วัฒนธรรมและศาสนาที่จัดให้กับนักศึกษามีความเหมาะสม	3.30	0.88	ปานกลาง
45	การจัดกิจกรรมศิลป วัฒนธรรม และศาสนาได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร และอาจารย์เป็นอย่างดี	3.12	0.93	ปานกลาง
46	มีชมรมศิลปวัฒนธรรมเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	2.84	1.03	ปานกลาง
47	การเข้าร่วมกิจกรรมศิลป ดนตรี ทำให้ช่วยผ่อนคลายและเพลิดเพลินใจ	3.71	0.96	มาก
48	กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาเขตฯ กับชุมชน	3.51	0.94	ปานกลาง
รวม		3.29	0.94	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ตาราง 9 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
วรรณกรรม			
49. วิทยาเขตฯ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมใน การจัดกิจกรรมด้านวรรณกรรม	3.05	.97	ปานกลาง
50. กิจกรรมวรรณกรรมที่จัดให้กับนักศึกษามีความเหมาะสม	3.01	0.96	ปานกลาง
51. มีชมรมวรรณกรรมเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	2.83	1.02	ปานกลาง
52. การอภิปราย หรือโต้วาที ช่วยฝึกให้นักศึกษากล้าแสดง ความคิดเห็น	3.78	0.91	มาก
53. การจัดกิจกรรมด้านวรรณกรรม ช่วยให้นักศึกษา มีความคิดสร้างสรรค์	3.75	0.87	มาก
54. การจัดนิทรรศการของนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้ การทำงานร่วมกัน	3.84	0.89	มาก
รวม	3.37	0.93	ปานกลาง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายธำรงค์ แก้วผดุง
วันเดือนปีเกิด	6 มกราคม 2498
ภูมิลำเนา	อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1056 ถนนจรัสสินทวงศ์ 46 แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพฯ 10700
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	
ในปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานใน	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล
ในปัจจุบัน	อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูสงขลา
พ.ศ. 2521	การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ. 2547	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ